

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

อำนาจหน้าที่และทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลสู่องค์กรบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากการกำหนดยุทธศาสตร์เป็นกลไกในการพิจารณาอย่างเป็นระบบเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ซึ่งหลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยทั่วไปนั้นมักจะอ้างอิงมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอเพื่อให้แนวทางการพัฒนามุ่งหน้าไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมกับพิจารณานโยบายริเริ่มของท้องถิ่นร่วมกับผลการพัฒนาที่ผ่านมา นำมาปรับปรุงให้แนวทางการพัฒนานั้นเหมาะสมกับท้องถิ่น และสรุปรวมเป็นแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก้ไขใหญ่ขึ้นมา รายละเอียดของแต่ละแนวคิดที่นำมาประกอบการพิจารณามีดังต่อไปนี้

3.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอ

1) การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนารฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิต และการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0

4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

จะได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 โดยนโยบายด้านการศึกษาได้กำหนดไว้ใน **ข้อที่ 4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และนโยบายด้านวิจัย ข้อที่ 8 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม** คำแถลงนโยบายดังกล่าว มีเนื้อหาโดยสรุปว่า การเข้าบริหารราชการแผ่นดินในครั้งนี้ แม้จะเป็นการใช้อำนาจและทำหน้าที่ตามกฎหมายดังที่รัฐบาลก่อนๆ เคยปฏิบัติมา แต่ก็มีเงื่อนไขและเงื่อนไขบางประการ อันทำให้รัฐบาลนี้แตกต่างจากรัฐบาลอื่นๆ อยู่บ้าง ในด้านเงื่อนไข รัฐบาลนี้เข้ามาสืบทอดงานและสานต่อภารกิจจากการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้เคยกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาของประเทศไว้ก่อนแล้วเป็น 3 ระยะ ตั้งแต่เมื่อเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 **โดยระยะแรก** ได้มุ่งเน้นระงับยับยั้งความแตกแยก ยุติการใช้กำลังและอาวุธสงครามก่อความรุนแรง แก้ไขผลกระทบจากการที่รัฐบาลและรัฐสภา ก่อนหน้านั้นอยู่ในสภาพที่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติมากกว่า 6 เดือน ตลอดจนได้เร่งแก้ไขปัญหาค่าเงินเฟ้ออัตราเฉพาะหน้าของประชาชน และมุ่งนำความสงบสุข ความสงบ กลับคืนสู่ประเทศจากนั้นเพียง 2 เดือน ก็เข้าสู่ **ระยะที่สอง** ด้วยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว การจัดตั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) การเสนอร่าง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558 และการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดนี้ หลังจากนั้น คสช. จะลดบทบาทและภารกิจเป็นที่ปรึกษาและทำงานร่วมกับคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาหรือแก้ไขปัญหากับกับความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ ส่วนที่จะตามมาในเร็ววันคือ การจัดตั้งสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อออกแบบวางรากฐานทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอันมั่นคงให้แก่ประเทศ ก่อนจะส่งผ่านไปสู่ **ระยะที่สาม** คือ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวร และการจัดการเลือกตั้งทั่วไป เงื่อนไขดังกล่าวถือเป็นพันธกิจที่รัฐบาลจะยังคงยึดมั่นและดำเนินการต่อไปโดยที่มาตรา 19 ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนด **หน้าที่ของรัฐบาลไว้ 3 ประการเป็นครั้งแรก คือ 1) การบริหารราชการแผ่นดิน 2) การดำเนินการให้มีการปฏิรูปในด้านต่างๆ 3) การส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ** รัฐบาลจึงขอ

กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับหน้าที่ทั้ง 3 ประการดังกล่าวด้วย

ในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลมีนโยบาย 11 ด้าน โดยได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมพอควรแก่ฐานะ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันมา เป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 แนวทางของ คสช. และความต้องการของประชาชน เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ซึ่งนโยบายทุกด้านต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครองทุกระดับ ตั้งแต่ท้องถิ่นถึงประเทศ ต้องการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนและต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศจะก้าวทางไหน เพื่อเตรียมตัวได้ถูกต้อง

นโยบายรัฐบาล 11 ด้าน คือ

- 1) การปกป้องเขตสุสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) การรักษาความมั่นคงของประเทศ
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
- 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 7) การส่งเสริมบทบาทและใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

และนวัตกรรม

- 9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- 11) ปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายรัฐบาลด้านที่ 4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ และความเป็นไทย มาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน ดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบ และการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุง และบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป มีโอกาสร่วมจัดการการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อมโดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาคอนเทนต์ช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้ สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

นโยบายรัฐบาลด้านที่ 8 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบูรณาการไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 30 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัย และพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงาน สะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวย เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่มีจำเป็นต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ จะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วคาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับ

- 1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
- 1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน
- 1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคม
- 1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับ

- 2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- 2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- 2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

- 3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็ง และยั่งยืน
- 3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

- 3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
- 3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- 3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
- 3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็ง

ภาคเกษตร

- 3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และพลังงาน

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- 4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- 4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- 4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม
- 4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

- 5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ
- 5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค
- 5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก
- 5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ
- 5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต
- 5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- 5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว
- 5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค
- 5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- 6.1 การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน
- 6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- 6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2557-2561)

เป้าหมาย : เป็นสังคมที่ส่งเสริม สิทธิ เสรีภาพ และความเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์เพื่อนำไปสู่สังคมสันติสุข

1) แผนสิทธิมนุษยชนด้านสาธารณสุข

ปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาไปอย่างก้าวหน้าในด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในด้านสาธารณสุข โดยประชาชนชาวไทยเกือบทั้งหมดของประเทศจะได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลจากหนึ่งในสามระบบหลักตามสิทธิของตน คือ สวัสดิการข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ ระบบประกันสังคม และระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อีกทั้งยังได้รับสิทธิในการเข้ารับบริการในกรณีอุบัติเหตุและฉุกเฉินโดยไม่ต้องถูกถามสิทธิ และไม่ต้องสำรองเงินจ่ายไปก่อน ทั้งนี้ ยังมีประเด็นท้าทายที่สำคัญทางด้านสาธารณสุขที่ควรได้มีการผลักดัน เพื่อพัฒนาระบบสาธารณสุขของประเทศให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการเข้ารับบริการสุขภาพ การพัฒนาคุณภาพของบริการ และการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการได้รับบริการสุขภาพของผู้อยู่ในหลักประกันสุขภาพที่แตกต่างกัน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อรับผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2) แผนสิทธิมนุษยชนด้านการศึกษา

ประเทศไทยได้จัดให้มีสวัสดิการทางการศึกษามาอย่างยาวนาน และกำหนดให้ประชาชนไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเป็นเวลา 12 ปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2550 อย่างไรก็ตาม นโยบายที่เน้นการเพิ่มการศึกษาในเชิงปริมาณและค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับคุณวุฒิทางการศึกษายังคงสวนทางกับตัวชี้วัดทางด้านคุณภาพ โดยพบว่าแม้จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชนไทยทั้งหมดจะเพิ่มสูงขึ้น แต่คะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลในวิชาหลักกลับลดลง ปัญหาในเรื่องคุณภาพการศึกษาจึงเป็นปัญหาสำคัญที่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ จะต้องได้มีการปรับแนวทางการศึกษาให้เน้นความทั่วถึงและครอบคลุมเด็กทุกคนทุกกลุ่ม อย่างมีคุณภาพ

3) แผนสิทธิมนุษยชนด้านเศรษฐกิจ

ฐานะทางเศรษฐกิจของชาวไทยในปัจจุบันได้เพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับในอดีต โดยรายได้เฉลี่ยต่อประชากร ณ ระดับราคาคงที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สัดส่วนคนจนได้ลดลงในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละสิบของประชากร อัตราการว่างงานของประเทศอยู่ในระดับที่ต่ำ อีกทั้งสิทธิในการเข้าถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ทั้งในมิติด้านโอกาสในการประกอบอาชีพ การได้รับบริการสาธารณสุข และการศึกษา ยังได้รับการรับรองเป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญ จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเข้าสู่ระยะเปลี่ยนผ่านจากประเทศที่มีฐานะเศรษฐกิจระดับกลางค่อนข้างต่ำ (Lower middle income country) ไปสู่ประเทศที่มีฐานะเศรษฐกิจระดับกลางค่อนข้างสูง (Upper middle income country) อย่างไรก็ตาม โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศในหลายมิติยังคงเปราะบางและอ่อนไหว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากมุมมองต่อความยั่งยืนในเชิงการคลัง (Fiscal sustainability) โครงการหลายโครงการ

ถูกขับเคลื่อนโดยนโยบายประชานิยม ซึ่งมีข้อควรระวังและประเด็นท้าทายที่สำคัญในหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องความเท่าเทียมในการขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพ ตลอดจนผลกระทบของนโยบายต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

4) แผนสิทธิมนุษยชนด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ปัญหาความเสื่อมโทรมและการรุกรานทรัพยากรธรรมชาติของประเทศเป็นผลมาจากการพัฒนาที่ขาดความสมดุลในอดีต ซึ่งแฝงการเปลี่ยนรูปการพัฒนาจากพื้นฐานทางการเกษตร ไปสู่การพัฒนาทางอุตสาหกรรม เป็นเครื่องขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตาม ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาได้มีความตื่นตัวเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังได้มีการผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมหลายฉบับ รวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม อาทิ ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อม ศาลปกครอง และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัตินั้นประชาชนผู้ถูกละเมิดสิทธิทั้งในด้านการบุกรุกที่อยู่อาศัย หรือได้รับผลกระทบจากปัญหาสภาพแวดล้อมและความเสื่อมโทรมของทรัพยากร ยังมีโอกาสน้อยมากที่จะได้รับค่าชดเชยจากความเสียหายที่เกิดขึ้น เนื่องจากการขาดอำนาจต่อรอง การขาดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม การขาดความรู้ทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ตลอดจนต้นทุนที่สูงในการดำเนินคดีและความล่าช้าของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งทั้งหมดส่งผลให้ผู้ถูกละเมิดจำใจรับความเสียหายที่เกิดขึ้น

5) แผนสิทธิมนุษยชนด้านที่อยู่อาศัย

สิทธิในที่อยู่อาศัยได้รับการรับรองไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยในมาตรา 55 ได้ระบุว่าบุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการรุกรานและขับไล่ที่อยู่อาศัยยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่พบบ่อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมือง อันเนื่องมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่แต่เดิมซึ่งไม่ใช่เจ้าของ เจ้าของที่ดิน และนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อประโยชน์ในเชิงกำไร นอกจากนี้ แม้รัฐจะได้พยายามแก้ไขปัญหาความแออัดของที่อยู่อาศัยในเขตเมืองโดยการจัดหาที่อยู่อาศัยในเขตชานเมืองให้ในราคาถูก แต่ก็ยังไม่เป็นที่นิยมเมื่อเทียบกับที่อยู่ในเขตเมือง เนื่องจากการคมนาคมที่ไม่สะดวก อีกทั้งส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่อยู่เดิมและไม่ประสงค์จะย้ายถิ่นฐาน นโยบายและมาตรการช่วยเหลือผู้ไร้ที่อยู่อาศัยที่เกิดประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องเป็นมาตรการที่รอบด้าน และครอบคลุมมิติที่หลากหลายทั้งในด้านกฎหมาย การคมนาคม เศรษฐศาสตร์ ตลอดจนมาตรการทางสังคมที่มีประสิทธิภาพในการลดความกระเทาะกระทั้งระหว่างกลุ่ม ซึ่งมักเกิดขึ้นในระยะการเปลี่ยนผ่านของสภาพเศรษฐกิจและสังคมไปสู่ความเป็นเมือง (Urbanization)

6) แผนสิทธิมนุษยชนด้านวัฒนธรรมและศาสนา

สิทธิมนุษยชนด้านวัฒนธรรม หมายถึง สิทธิของบุคคล กลุ่มสถานภาพ กลุ่มชาติพันธุ์ ชุมชน องค์กร และประเทศที่จะฟื้นฟู ดำรงรักษาไว้ ประยุกต์ใช้พัฒนา และคุ้มครองอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงสิทธิที่จะแสดงตนอย่างเปิดเผย ควบคู่ไปกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ ที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมหรืออนุวัฒนธรรมอื่นได้ โดยที่องค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือเอกชน ชุมชน ตลอดจนบุคคล ต้องเคารพในสิทธิโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ การเหยียดหยาม การข่มขู่ คุกคามทุกรูปแบบ ประเด็นในเรื่องศาสนาและวัฒนธรรมเป็นประเด็นท้าทายสำคัญของสังคมไทย ซึ่งมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ค่อนข้างมาก และมีความเกี่ยวพันกับปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายมิติ ทั้งปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาสภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่เริ่มเปลี่ยนจากสังคมแห่งความร่วมมือและมีปฏิสัมพันธ์ไปสู่สังคมแห่งปัจเจก ตลอดจนค่านิยมในการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยและปัญหาทางสังคมที่สำคัญอื่นๆ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร และปัญหาเด็กติดเกม เป็นต้น

7) แผนสิทธิมนุษยชนด้านข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ประชาชนไทยมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเพียงพอ เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีสิทธิในการสื่อสารในขอบเขตที่เหมาะสมโดยไม่ล่วงละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น ทั้งนี้ ในส่วนของสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการนั้น แม้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จะได้มีขึ้นมาเป็นระยะเวลานาน แต่การบังคับใช้ในทางปฏิบัติยังคงเป็นไปได้น้อย เนื่องจากหน่วยงานราชการบางแห่งยังยึดถือค่านิยมในการปกปิดมากกว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ตนมี ซึ่งส่งผลให้ประชาชนผู้ประสงค์จะได้รับข้อมูลไม่อาจใช้สิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ และในส่วนของเทคโนโลยีทางการสื่อสารนั้น แม้ปัจจุบันการเข้าถึงเทคโนโลยีดังกล่าวจะมีความครอบคลุมอยู่มาก แต่ยังคงมีอุปสรรคที่สำคัญอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มคนในเขตห่างไกล และกลุ่มผู้สูงอายุ

8) แผนสิทธิมนุษยชนด้านการขนส่ง

สิทธิในการเข้าถึงการคมนาคมขนส่งเป็นประเด็นที่ไม่ได้มีการกล่าวถึงอย่างชัดเจนในแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งสองฉบับที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงการคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมในมิติอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และด้านที่อยู่อาศัย โดยระบบการคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ทัวถึง และผู้มีรายได้น้อยสามารถใช้บริการได้ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างประสิทธิภาพของนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนในหลาย ๆ ด้าน

9) แผนสิทธิมนุษยชนด้านการเมืองการปกครอง

การบริหารราชการส่วนกลางของประเทศไทย ประกอบด้วย 20 กระทรวงหลัก และกระจายการปกครองสู่ส่วนภูมิภาค และการปกครองสู่ท้องถิ่น ประเด็นที่ทำทนายคือ กลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น เนื่องจากการขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในด้านสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้การเมืองระดับชาติก็ยังประสบปัญหาท้าทายด้านสิทธิมนุษยชนทั้งเสรีภาพ การแสดงออกทางการเมือง การที่บุคคลมีสิทธิและเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครองในฐานะที่เป็นเจ้าของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งในด้านการชุมนุม การรวมกลุ่ม การตัดสินใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และสถานการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดภาคใต้

10) แผนสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม

แม้ว่าประเทศไทยจะมีทั้งกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก และองค์กรด้านงานยุติธรรมอีกหลาย ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่ผดุงความยุติธรรม รวมทั้งโครงการด้านกระบวนการยุติธรรมในการให้ความช่วยเหลือปกป้อง ค้ำครองสิทธิแก่ผู้ต้องหา ผู้เสียหายในคดี และพยาน อย่างไรก็ตามกระบวนการยุติธรรมยังเผชิญกับความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกทั้งการที่บุคคลมีสิทธิที่จะเข้าถึงและมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนได้รับการช่วยเหลือจากรัฐทางกฎหมาย การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพโดยไม่ถูกล่วงละเมิด และได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม นอกจากนี้กฎหมายอาญาของไทยมีการกำหนดโทษประหารชีวิตเป็นโทษสูงสุดสำหรับผู้ก่ออาชญากรรมร้ายแรง/คดีอุกฉกรรจ์ ซึ่งตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแล้ว ถือว่าการประหารชีวิตเป็นการขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในเรื่องสิทธิของการมีชีวิตอยู่ และมากกว่า 2 ใน 3 ของประเทศต่าง ๆ ในโลก รวมกว่า 140 ประเทศ ได้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติแล้ว ด้วยเห็นว่าการยุติการประหารชีวิตมิได้เป็นการยกเลิกหรือสนับสนุนให้คนกระทำความผิดไม่รับโทษ แต่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่คุ้มค่า ไม่สมเหตุสมผล เป็นการลงโทษที่โหดร้าย ลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อีกทั้งสภาพความเป็นจริงแล้ว ยังคงมีความเสี่ยงที่จะประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์จากการจับผิดตัวหรือตัดสินผิดพลาด เนื่องจากนักโทษประหารส่วนใหญ่เป็นคนจนและด้อยโอกาสในการต่อสู้ให้ชนะคดี อีกทั้งการประหารชีวิตไม่ได้เป็นแนวทางที่ช่วยยับยั้งการเกิดอาชญากรรมในสังคมหรือทำให้คนเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิดได้จริง

11) แผนสิทธิมนุษยชนด้านความมั่นคงทางสังคม

ความมั่นคงทางสังคม (Social security) ในที่นี้มีความหมายค่อนข้างกว้าง โดยรวมถึงหลักประกันในคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีคุณภาพและพร้อมรับต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นสวัสดิการที่จัดให้โดยรัฐเท่านั้น หากยังรวมถึงแนวทาง ค่านิยม และระบบการคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือคนในสังคมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเมื่อเจ็บป่วย พิกการ ว่างงาน หรือชราภาพ ทั้งนี้ ในปัจจุบันระบบคุ้มครองทางสังคมของประเทศได้มีการพัฒนาไปอย่างก้าวหน้า ครอบคลุมกลุ่มผู้ซึ่งมีความเปราะบางหลายกลุ่ม อาทิ เด็กและสตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ เป็นต้น โดยยังมีประเด็นท้าทายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความทั่วถึงในการคุ้มครองดูแลและการเข้าถึงสวัสดิการ และความยั่งยืนในเชิงการคลังของนโยบายและโครงการ

12) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 ได้ให้คำนิยาม “ผู้ต้องหา” หมายความว่าความถึงบุคคลผู้ถูกหาว่าได้กระทำความผิดแต่ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล “จำเลย” หมายความว่าบุคคลซึ่งถูกฟ้องยังศาลแล้วโดยข้อหาว่าได้กระทำความผิด พระราชบัญญัติราชทัณฑ์พุทธศักราช 2479 มาตรา 4 ได้ให้คำนิยาม ว่า “ผู้ต้องขัง” หมายความว่ารวมถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง และคนฝาก “นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย

13) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้พ้นโทษ

"ผู้พ้นโทษ" หมายถึง บุคคลที่พ้นจากสภาพการเป็นผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขังเด็ก หรือเยาวชนที่พ้นจากการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก โดยข้อเท็จจริงก็คือ "ประชาชน" ที่มีประวัติเคยกระทำความผิด ต้องถูกแยกออกจากสังคมไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ขาดการติดต่อกับสังคมภายนอกชั่วคราว บางคนถูกควบคุมเป็นระยะเวลายาวนาน บางคนระยะเวลาสั้น แล้วแต่กรณีความผิด

14) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ต้องหาคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545/กลุ่มผู้ติดยาเสพติดและผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ก่อนปี พ.ศ. 2545 มีการนำระบบบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษมาใช้เพียงสองระบบ คือ ระบบต้องโทษและระบบสมัครใจ ต่อมานับตั้งแต่พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 และได้เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2546 เป็นต้นมา ซึ่งเจตนารมณ์หลักของพระราชบัญญัติฟื้นฟูฯ คือการปฏิบัติต่อผู้เสพยาเสพติดเหมือนผู้ป่วย ไม่ใช่อาชญากร และให้ผู้ต้องหาเข้าบำบัดรักษาอย่างน้อยหกเดือนแต่ไม่เกินสามปี โดยไม่ต้องรับโทษ โดยการนำหลักการชะลอการฟ้องมาใช้แทนการดำเนินคดีอาญา แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ต้องหา หรืออยู่ระหว่างดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น และในกรณีเป็นผู้ต้องหาเสพยาเสพติดต้องเป็นผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำนวนเล็กน้อย ตามเกณฑ์ที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง โดยกรมคุมประพฤติ สังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นหน่วยงานหลักในการนำนโยบายการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไปดำเนินการ (ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด นิตยา สำเร็จผล และ มณี อาภานันท์กุล, 2548)

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยกำหนดรูปแบบการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพออกเป็นสี่รูปแบบหลักๆ คือ (1) การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบเข้มข้นทางสายไหม (Fast Model) (2) การบำบัดแบบผู้ป่วยนอกตามรูปแบบกาย จิต สังคมบำบัด (Matrix Program) (3) การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบจิราสา เป็นรูปแบบที่นำวิธีการที่ใช้ได้ผลในต่างประเทศมาปรับใช้กับสังคมไทย (4) ชุมชนบำบัด (Therapeutic Community: TC) (กรมคุมประพฤติ, 2546)

สำหรับหน่วยงานที่รองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 กรมคุมประพฤติมีสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศรองรับงานด้านยาเสพติดและยังมีหน่วยงานสนับสนุนที่รองรับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ได้แก่ กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน โดยหน่วยงานเหล่านี้มี ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมตัว การควบคุมตัวระหว่างตรวจพิสูจน์ และ สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 (กรมคุมประพฤติ, 2546)

15) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มเหยื่อ/ผู้เสียหาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ให้นิยามศัพท์คำว่า “ผู้เสียหาย” ไว้ว่า หมายถึง บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 4,5,6 ในกฎหมายไทยมิได้มีการบัญญัตินิยามศัพท์คำว่า “เหยื่อ” หรือ “เหยื่ออาชญากรรม” แต่อย่างใด แต่มีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันคือ คำว่า “ผู้เสียหาย” ซึ่งได้ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายหลายฉบับ อาทิ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังกล่าว หรือพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ได้ให้ความหมายว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต หรือร่างกาย หรือจิตใจ เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น เป็นต้น ส่วนคำว่า “เหยื่ออาชญากรรม” หมายถึง ผู้ที่ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะเกิดแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ เหยื่อทางตรง คือ บุคคลที่ได้รับความเสียหายโดยตรงเนื่องมาจากการกระทำความผิดกฎหมาย เช่น ผู้เสียชีวิตจากการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่น และเหยื่ออาชญากรรมทางอ้อม (indirect Victim) คือ บุคคลที่สาม ซึ่งได้รับความเสียหายอันเป็นผลกระทบเนื่องมาจากการกระทำความผิดกฎหมาย เช่น ญาติของผู้เสียชีวิตจากการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่น

16) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์

จากการที่ประเทศไทยได้รับรองปฏิญญาแห่งสหประชาชาติและจากรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติเมื่อปี 2553 พบว่า ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายในการชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ภายในปี 2553 และมีโอกาสสูงจะบรรลุเป้าหมายการให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงภายในปี 2558 ที่สำคัญประเทศไทยได้มีการกำหนดแผนงานและยุทธศาสตร์รองรับปัญหาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550-2554 และฉบับที่ 5 พ.ศ. 2555-2559 พร้อมทั้งจัดทำแผนติดตามและประเมินผลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ระดับประเทศ พ.ศ.2555-2559 แผนปฏิบัติการเอดส์ชาติเพื่อรองรับแผนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวในจังหวัดต่างๆ แผนแม่บทการแก้ปัญหาสาธารณสุขชายแดน พ.ศ. 2555-2559 เพื่อแก้ปัญหาการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของชุมชนชายแดน 33 จังหวัดของกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งมีกำหนดนโยบายต่างๆ ได้แก่ นโยบาย/ยุทธศาสตร์อนามัยเจริญพันธุ์แห่งชาติของกระทรวงสาธารณสุข นโยบายกำหนดสิทธิประโยชน์ในการดูแลผู้ติดเชื้อฯ/ผู้ป่วยเอดส์ในระบบหลักประกันสุขภาพฯ โดยปรับหลักเกณฑ์การเริ่มรักษาด้วยยาต้านไวรัสที่ระดับภูมิคุ้มกัน (CD4) จากเดิม 250 เป็น 350 เซลล์ต่อลบ.มล. และนโยบายการพัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคโดยเน้นโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง เอดส์ วัณโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและผู้สูงอายุในชุมชน รวมทั้งการให้บริการสารเมทาโดนทดแทนแก่ผู้ติดยาเสพติดของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ตลอดจนมีการดำเนินการในด้านต่างๆ อาทิ การจัดตั้งกองทุนจัดบริการให้คำปรึกษาด้วยความสมัครใจ (VCT) โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การประกาศสิทธิของผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยทราบในการปกป้อง คุ้มครองตัวเองจากการเลือกปฏิบัติและละเมิดสิทธิ เช่น สิทธิในการได้รับบริการสุขภาพตามรัฐธรรมนูญ สิทธิในการรับทราบข้อมูล

เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตนเอง สิทธิในการปกปิดความลับ ฯลฯ ขององค์กรสภาวิชาชีพด้านสุขภาพ การออกนโยบายขยายการบริการครอบคลุมผู้ไม่มีสถานะบุคคลและแรงงานข้ามชาติและการประกาศประกันสุขภาพคนต่างด้าว พ.ศ.2556 ของกระทรวงสาธารณสุข นโยบายการลดอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในปี พ.ศ.2553 และคำสั่งศูนย์พลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ ที่ 30/2555 การจัดให้มีมาตรการทางเลือก ประกอบด้วย การเปี่ยงเบนคดี การลดทอน ความเป็นอาชญากรรม การลดอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติดอยู่ในยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในปี พ.ศ. 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเอดส์ในสถานที่ทำงานของรัฐและเอกชน ประกอบด้วยมาตรฐานการบริหารจัดการเอดส์ในสถานประกอบการ (ASO THAILAND) ปี พ.ศ. 2548 และพัฒนามาเป็นแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารเอดส์ในสถานที่ทำงาน พ.ศ. 2552 ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และการมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขศึกษาเรื่องการประกันสุขภาพของแรงงานต่างด้าวให้ครอบคลุมทั้งบุคคลที่ลงทะเบียนและไม่ลงทะเบียนโดยพิจารณาการรักษาด้วยยาต้านไวรัส (พิทยา จินาวัฒน์, มปป.) เป็นต้น

17) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

สิทธิของแรงงาน ประกอบด้วย สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองด้านแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 สิทธิตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 สิทธิตามพระราชบัญญัติรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 รวมทั้งการได้รับสวัสดิการตามกฎหมายที่ดี

18) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนจน/ผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา

คนจน หมายถึง บุคคลที่มีรายได้น้อยไม่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นขั้นต่ำ หรือมีรายได้หรือความสามารถในการตอบสนองความต้องการในชีวิตที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนในสังคมเดียวกัน และด้อยโอกาสที่ตั้งหลักปักฐานในเขตเมือง ในลักษณะครอบครัวไม่ว่าเป็นการชั่วคราวหรือถาวรก็ตาม สำหรับคนจนเมืองอาจจำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัยได้ 5 กลุ่ม คือ คนจนเมืองในชุมชนแออัด คนจนเมืองในชุมชนได้สะพาน คนจนเมืองริมคลอง กรรมกรก่อสร้างนอกระบบ และคนไร้ที่อยู่

19) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มเกษตรกร

สิทธิของเกษตรกร หมายถึง สิทธิเข้าถึงทรัพยากรทั้งทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางสังคม มีสิทธิกำหนดการพัฒนาตนเองและการเสริมสร้างศักยภาพ โดยการรวมตัวเป็นองค์กรเพื่อการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่สมคุณค่าความเป็นคนโดยสมบูรณ์ ปัจจุบันมีจำนวนเกษตรกรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้จำนวนทั้งสิ้น 7,155,673 ครัวเรือน (มกราคม 2555) ซึ่งต้องการการพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเพื่อให้มีความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพสินค้าผลผลิตในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 การมีที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการทำเกษตร ได้แก่ แหล่งน้ำ และปัจจัยอื่นๆ รวมทั้งการได้รับความคุ้มครองเรื่องราคาพืชผลเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัวขั้นพื้นฐาน

20) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จากการประมาณการการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุถึง 1 ใน 4 ของประชากรและเป็นสังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์แบบภายในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2551-2571 สัดส่วนประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.1 เป็นร้อยละ 23.5 หรือเกือบ 1 ใน 4 ของประชากรทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยมีลักษณะที่เป็นเฉพาะและแตกต่างอย่างมากจากประเทศอื่นๆ ที่ได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น และ

ประเทศในยุโรป คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทยมีสาเหตุสำคัญจากภาวะอนามัยเจริญพันธุ์ที่ลดลง ซึ่งลดสัดส่วนประชากรในวัยเด็กและวัยแรงงานของประเทศ ประกอบกับการพัฒนาทางสาธารณสุขแบบก้าวกระโดด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ประชากรมีอายุขัยโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกลับไม่ได้ขยายตัวรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและยังคงจัดอยู่เพียงในระดับประเทศรายได้ขนาดกลางเท่านั้น แตกต่างกับสังคมผู้สูงอายุในบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และยุโรปตะวันตก ซึ่งมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจในระดับสูง

21) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มเด็กและเยาวชน

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเป็นการเฉพาะ โดยเด็กหมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และเยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ ถึง 25 ปีบริบูรณ์ โดยนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็ก (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดเป้าประสงค์ตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 11 ด้าน และมาตรการที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน คือ ด้านครอบครัว ด้านคุณภาพกายและจิต ด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก เด็กกับผลกระทบจากโรคเอดส์ ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านวัฒนธรรมและศาสนา ด้านสื่อมวลชน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการปกป้องคุ้มครองเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ และด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีแผนยุทธศาสตร์จังหวัดน่ายุ่สำหรับเด็กและเยาวชนในทุกจังหวัด

22) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มสตรี

สิทธิมนุษยชนของสตรีในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และ 2550 โดยเฉพาะมาตรา 30 กำหนดให้หญิงชายมีสิทธิความเท่าเทียมกัน ส่งผลให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหลายฉบับที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้หญิงชายมีความเสมอภาคกันทางกฎหมาย ปัจจุบันสตรีเข้าถึงบริการด้านต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งการศึกษา สุขภาพ และการจ้างงาน และมีบทบาทในการพัฒนาประเทศชาติมากขึ้นด้วย ประเทศไทยมีนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกในช่วงปลายแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 6 แต่การมีส่วนร่วมทางทางการเมืองของสตรีในระดับอื่น ๆ ยังคงมีสัดส่วนน้อย แม้จะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นก็ตาม 7 การดำรงตำแหน่งผู้บริหารในราชการพลเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงเป็นเพียง 1 ใน 4 ของผู้บริหารทั้งหมด 8 ในส่วนของภาคเอกชนผู้หญิงดำรงตำแหน่งผู้บริหารมากเป็นลำดับต้น ๆ เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ

23) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มคนพิการ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ให้คำจำกัดความของคนพิการว่าหมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐได้จัดดำเนินการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ สวัสดิการสำหรับคนพิการให้ครอบคลุมทั้งในด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยให้การรับรองสิทธิของคนพิการไว้ในกฎหมายหลายฉบับ อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 30 ที่กำหนดมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมโดยเหตุความแตกต่างของสภาพทางกายหรือสุขภาพ และมาตรา 54 ที่ให้สิทธิคนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการหลายฉบับ ทั้งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

24) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ไร้รัฐ ชาตินิพจน์ และกลุ่มผู้แสวงหาที่พักพิงหรือผู้หนีภัยการสู้รบ
คนไร้รัฐ (Stateless Person) หรือคนไร้สัญชาติ มีความหมายถึง “คนที่ตกหล่นจากการยอมรับของ รัฐอธิปไตย” ทั้งนี้ เพราะโดยหลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไป “รัฐ” ย่อมปรากฏตัวขึ้นเมื่อมีข้อเท็จจริงว่า หน่วยการปกครองหนึ่งได้แสดงให้เห็นปรากฏว่า มีอำนาจอธิปไตยที่สูงสุดเหนือดินแดนและประชากร ดังนั้น เมื่อไม่มีรัฐโดยยอมรับที่จะเป็นรัฐเจ้าของตัวบุคคลของเอกชนใด เอกชนนั้นจึงไร้ความคุ้มครองของรัฐโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน (Territorial Sovereignty) และหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเหนือบุคคล (Personal Sovereignty) และหลักรัฐวิทยา ทางกฎหมาย

25) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มที่รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง ได้แก่ กลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์หรือพื้นที่ที่มี สถานการณ์ความรุนแรง เกิดจากสภาพความขัดแย้งทางสังคม ความขัดแย้งทางการเมือง เช่น กลุ่มที่รับ ผลกระทบจากการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง ทางการเมืองการก่อเหตุประท้วง การก่อเหตุรุนแรงในสังคมของกลุ่มต่างๆ

กลุ่มคนเหล่านี้ นอกจากจะได้รับการคุ้มครองภายใต้สิทธิมนุษยชนแล้ว สิทธิของคนกลุ่มนี้ยังได้รับการ รับรองจากสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 2 กติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภาค 2 ข้อ 2 กติการะหว่างประเทศว่าด้วย สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ภาค 3 ข้อ 27 ปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ส่วนที่ 1 ข้อ 5 ข้อ 20 และข้อ 30 ระบุว่าทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพในเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง ทั้งนี้รัฐ ควรใช้มาตรการทางบวกที่เป็นเอกภาพและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อให้ความมั่นใจเคารพต่อ สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหลาย

26) แผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ /อัตลักษณ์ทางเพศ

อัตลักษณ์ทางเพศ หมายถึง ประสบการณ์ทางเพศสภาพอันสามารถรู้สึกได้ภายในของแต่ละบุคคลและ เป็นของปัจเจกบุคคลซึ่งอาจสอดคล้องหรือไม่ก็ได้กับเพศซึ่งได้ระบุไว้เมื่อแรกเกิด รวมทั้งความรู้สึกของบุคคล ในร่างกาย (ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ หรือระบบการทำงานของร่างกาย ด้วยวิธีการทาง การแพทย์ การศัลยกรรม หรือวิธีการอื่นใด ทั้งที่โดยการตัดสินใจเลือกโดยอิสระ) และการแสดงออกต่างๆ ทาง เพศสภาพ รวมทั้งการแต่งกาย คำพูด และกิริยาท่าทางต่าง ๆ¹³ ซึ่งสังคมยังไม่ได้ให้การยอมรับผู้มีความ หลากหลายทางเพศเท่าที่ควร ทั้งในด้านการแสดงออกถึงการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งในปัจจุบันได้มีความ พยายามในการเรียกร้องสิทธิและความเท่าเทียมในการเลือกเพศตามที่ต้องการ

แผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ (นครชัยบุรินทร์ พ.ศ.2557-2567)
ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

1. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
2. เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
3. เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทนที่สำคัญ
4. เป็นแหล่งอารยธรรมขอมและท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
5. เป็นประตูอีสานพัฒนาระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

วิสัยทัศน์ (Vision)

แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

พันธกิจ (Mission)

- 1) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิเพื่อการส่งออก
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- 3) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อและแปรรูปเชิงคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

เป้าประสงค์รวม (Goal)

- 1) มูลค่าผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัดเพิ่มสูงขึ้น
- 2) ผลิตภาพและคุณภาพผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพิ่มสูงขึ้น
- 3) ผลิตภัณฑ์โคเนื้อคุณภาพได้รับการยอมรับจากตลาด
- 4) ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับอาเซียน
- 5) แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอมได้รับความสนใจจากตลาดการท่องเที่ยว
- 6) มีระบบ Logistic ที่ได้มาตรฐานสามารถรองรับการขนส่งและการกระจายสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

- 1) การพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพ
- 3) การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- 4) การพัฒนาระบบ Logistic และกระจายสินค้าในภูมิภาค

กลยุทธ์ (Strategy)

- 1) การพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
 - 1.1 ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปข้าวหอมมะลิให้ได้มาตรฐาน
 - 1.2 เพิ่มศักยภาพการผลิตมันสำปะหลังเพื่อผลิตอาหารและพลังงานทดแทน
 - 1.3 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การแปรรูป และการตลาดโคเนื้อคุณภาพสูง
- 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพ
 - 2.1 เสริมสร้างองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์ใหม่สู่การแข่งขัน
 - 2.2 ยกระดับกระบวนการผลิตและการแปรรูปใหม่ให้ได้มาตรฐาน
 - 2.3 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด
- 3) การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
 - 3.1 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและยกระดับให้ได้มาตรฐาน
 - 3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
 - 3.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 - 3.4 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์
 - 3.5 การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
- 4) การพัฒนาระบบ Logistic และกระจายสินค้าในภูมิภาค
 - 4.1 พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งในกลุ่มจังหวัดและไปสู่ภูมิภาคอินโดจีน
 - 4.2 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและกฎระเบียบที่สนับสนุนระบบโลจิสติกส์การค้าและการลงทุน

4.3 พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการ SMEs ด้านโลจิสติกส์ การค้าและการลงทุน
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

4.4 พัฒนารฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ การค้าและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ 4 ปี (พ.ศ. 2557 – 2560)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองเกษตรอินทรีย์ วิถีช้างไทย ผ้าไหมสุรินทร์ สู่สากล”

“Organic Silk Route city of Thailand Surin Elephant internationally.”

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรอินทรีย์
2. สนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม
3. บริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

เป้าประสงค์รวม (Objective)

1. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนด้วยความมั่นคงทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน
3. เพื่ออนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
5. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Goals)

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 - เพื่อบริหารจัดการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
 - เพื่อพัฒนาคน และสังคม ส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
5. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน
 - เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน

กลยุทธ์ (Strategies)

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - 1.1 พัฒนาระบบการเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ (โซนนิ่ง)
 - 1.2 เพิ่มขีดความสามารถด้านพื้นที่ การผลิต และการแปรรูปการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
 - 1.3 สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

- 1.4 ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด
- 1.5 พัฒนาระบบชลประทานและเพิ่มแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร
- 2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว**
 - 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพ
 - 2.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.3 ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล
 - 2.4 ยกระดับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเข้าสู่มาตรฐานสากล
 - 2.5 พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน
 - 2.6 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.7 ส่งเสริมการค้า การลงทุน การตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์
- 3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน**
 - 3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
 - 3.2 การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
 - 3.3 ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม
 - 3.4 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
- 4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค**
 - 4.1 พัฒนาสังคมอยู่ดีมีสุขตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.2 พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐให้ได้มาตรฐาน
 - 4.3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
 - 4.4 สนับสนุนการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมประเพณี
 - 4.5 ส่งเสริมการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
 - 4.6 ป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมและยาเสพติด
 - 4.7 ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็ง
 - 4.8 ส่งเสริมเครือข่ายการเฝ้าระวังทางสังคม
 - 4.9 พัฒนาระบบสวัสดิการ และความมั่นคงทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
 - 4.10 ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการมีงานทำ การเข้าถึงสิทธิด้านประกันสังคมและสิทธิด้านแรงงาน
- 5. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน**
 - 5.1 พัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน
 - 5.2 ส่งเสริม พัฒนา ระเบียบรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามแนวชายแดน
 - 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

แผนงาน (Plan)

- 1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม**
 - 1.1 กลยุทธ์ : พัฒนาระบบการเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ (โซนนิ่ง)**
 - 1.1.1 แผนงานการกำหนดพื้นที่ทำการเกษตรให้เหมาะสม (โซนนิ่ง)
 - 1.1.2 แผนงานส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ
 - 1.2 กลยุทธ์ : เพิ่มขีดความสามารถด้านพื้นที่ การผลิต และการแปรรูปการเกษตรให้ได้มาตรฐาน**
 - 1.2.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างเป็นระบบ
 - 1.2.2 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

- 1.3 กลยุทธ์ : สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
 - 1.3.1 แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- 1.4 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด
 - 1.4.1 แผนงานส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- 1.5 กลยุทธ์ : พัฒนาระบบชลประทานและเพิ่มแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร
 - 1.5.1 แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำและพื้นที่ระบบชลประทาน
 - 1.5.2 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาระบบกระจายน้ำเพื่อการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพ
 - 2.1.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการ
 - 2.2 กลยุทธ์ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.2.1 แผนงานพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ธุรกิจบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.3 กลยุทธ์ : ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล
 - 2.3.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
 - 2.3.2 แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์
 - 2.4 กลยุทธ์ : ยกระดับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเข้าสู่มาตรฐานสากล
 - 2.4.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเข้าสู่มาตรฐานสากล
 - 2.5 กลยุทธ์ : พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน
 - 2.5.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด
 - 2.6 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.6.1 แผนงานพัฒนาบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - 2.7 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน การตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์
 - 2.7.1 แผนงานส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ทั้งในและต่างประเทศ
 - 2.7.2 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ชายแดนสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - 2.7.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 - 3.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการอนุรักษ์ ป่าไม้ ป้องกันและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
 - 3.1.1 แผนงานการอนุรักษ์ ป่าไม้ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 - 3.1.2 แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนให้ อปท. มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 3.1.3 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 3.1.4 แผนงานส่งเสริมและป้องกันมลพิษจากอุตสาหกรรม
 - 3.2 กลยุทธ์ : การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
 - 3.2.1 แผนงานการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
 - 3.2.2 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
 - 3.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม
 - 3.3.1 แผนงานส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการใช้พลังงานทดแทน

- 3.3.2 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพด้านการอนุรักษ์พลังงาน
- 3.4 กลยุทธ์ : พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
 - 3.4.1 แผนงานบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ
 - 3.4.2 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการน้ำ
- 4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค
 - 4.1 กลยุทธ์ : พัฒนาสังคมอยู่ดีมีสุขตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.1.1 แผนงานบริหารจัดการครัวเรือนยากจนแบบบูรณาการ
 - 4.1.2 แผนงานส่งเสริมการพัฒนาหมู่บ้านตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.1.3 แผนงานส่งเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.1.4 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
 - 4.2 กลยุทธ์ : พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐให้ได้มาตรฐาน
 - 4.2.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
 - 4.3 กลยุทธ์ : ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
 - 4.3.1 แผนงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
 - 4.3.2 แผนงานส่งเสริมการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่เด็กและเยาวชน
 - 4.4 กลยุทธ์ : สนับสนุนการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมประเพณี
 - 4.4.1 แผนงานส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรม
 - 4.4.2 แผนงานส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม
 - 4.5 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
 - 4.5.1 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
 - 4.5.2 แผนงานส่งเสริม รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
 - 4.5.3 แผนงานบังคับใช้กฎหมาย
 - 4.6 กลยุทธ์ : ป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมและยาเสพติด
 - 4.6.1 แผนงานป้องกัน แก่ไข และปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด
 - 4.6.2 แผนงานป้องกันและส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 4.6.3 แผนงานส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด
 - 4.6.4 แผนงานแก้ไข พันฟู และสงเคราะห์ผู้กระทำผิด
 - 4.6.5 แผนงานบำบัดรักษา ติดตาม ช่วยเหลือ และฟื้นฟูผู้ผ่านการบำบัด
 - 4.7 กลยุทธ์ : ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็ง
 - 4.7.1 แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งและจิตสำนึกของภาคประชาชนและสถาบันครอบครัวบนพื้นฐานความเสมอภาค
 - 4.7.2 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 - 4.7.3 แผนงานการสร้างความปลอดภัยและสมานฉันท์
 - 4.8 กลยุทธ์ : ส่งเสริมเครือข่ายการเฝ้าระวังทางสังคม
 - 4.8.1 แผนงานพัฒนาความเข้มแข็งเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาทางสังคม
 - 4.9 กลยุทธ์ : พัฒนาระบบสวัสดิการ และความมั่นคงทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
 - 4.9.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมแก่เด็กเยาวชนผู้พิการผู้สูงอายุสตรีและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
 - 4.9.2 แผนงานส่งเสริมบทบาทและพัฒนาศักยภาพสตรี
 - 4.9.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนสู่สังคมสวัสดิการ
 - 4.10 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการมีงานทำ การเข้าถึงสิทธิด้านประกันสังคมและสิทธิด้านแรงงาน
 - 4.10.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการมีงานทำ

4.10.2 แผนงานส่งเสริมแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบให้เข้าถึงสิทธิด้านประกันสังคมและสิทธิด้านแรงงาน

4.10.3 แผนงานคุ้มครองคนหางานและแรงงาน

4.10.4 แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

5. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

5.1 กลยุทธ์ : พัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน

5.1.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านในบริเวณชายแดนให้เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

5.1.2 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพประชาชนในพื้นที่ชายแดน

5.2 กลยุทธ์: ส่งเสริมพัฒนาระบบรักษาความสงบเรียบร้อยปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามแนวชายแดน

5.2.1 แผนงานปรับปรุงและพัฒนาระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยบริเวณพื้นที่ชายแดน

5.2.2 แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของบุคลากรและกลุ่มพลังมวลชนในพื้นที่ชายแดน

5.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.3.1 แผนงานพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด สุรินทร์

วิสัยทัศน์ (Vision)

1. ด้านเกษตรอินทรีย์

- ให้ความสำคัญทางด้านกระบวนการผลิต การแปรรูป และการเพิ่มผลผลิตเกษตรอินทรีย์ให้มีมาตรฐาน มีตลาดรองรับ เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ ที่สำคัญของประเทศและมีตลาดรองรับภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

2. ด้านการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ

- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ให้ความสำคัญกับการรักษาธรรมชาติ สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี คนมีจิตสำนึกและบูรณาการร่วมกันเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ที่สมดุลมีสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม

4. ด้านการพัฒนาคนและสังคมอย่างยั่งยืน

- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน คุณภาพ ความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันทางกายและจิตใจ เป็นสังคมที่น่าอยู่เพื่อให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ มีสุขภาพกายและจิตดีและการพัฒนาสังคมอยู่ดีมีสุขภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและตามแนวพระราชดำริ

5. ด้านความมั่นคงชายแดน

- ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหมู่บ้านชายแดนให้มีความเข้มแข็งภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้หมู่บ้านและชุมชนชายแดนมีความเข้มแข็งอยู่ดีมีสุข และมีการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย

5 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- 1.1 พัฒนาระบบการเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ (โซนนิ่ง)
- 1.2 เพิ่มขีดความสามารถด้านพื้นที่ การผลิต และการแปรรูปการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- 1.3 สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- 1.4 ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด
- 1.5 พื้นที่เกษตรอินทรีย์และกลุ่มเกษตรกรมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- 1.6 การพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำอย่างมีระบบ

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพ
 - 2.2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อารยธรรมขอมเชิงนิเวศน์
- เชิงเกษตร ให้เกิดความยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.3 ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล
 - 2.4 การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและ

มาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาด

- 2.6 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- 2.7 ส่งเสริมการค้า การลงทุน การตลาด การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- 3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกันและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างมีส่วนร่วม

- 3.2 การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล
- 3.3 ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม
- 3.4 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
- 3.5 การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคนและสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตบนพื้นฐานความเสมอภาค

- 4.1 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4.2 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้
- 4.3 การส่งเสริมกีฬา นันทนาการ และการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- 4.4 การส่งเสริมและเสริมสร้างสุขภาพแบบองค์รวมของประชาชนให้แข็งแรง
- 4.5 การพัฒนาบุคลากรสุขภาพให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน
- 4.6 การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.7 การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และเสริมสร้างอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม
- 4.8 การเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ และได้รับการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ
- 4.9 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

- 4.10 การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4.11 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชน

4.12 การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็ง

4.13 การส่งเสริมเครือข่ายการเฝ้าระวังทางสังคม

5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

5.1 พัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน / ชุมชนชายแดน

5.2 การพัฒนาความสัมพันธ์ด้านการศึกษา และการสาธารณสุขกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ด้านประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา กับประเทศเพื่อนบ้าน

5.4 การพัฒนาระบบคมนาคม สาธารณูปโภค และการสื่อสาร

5.5 การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามพื้นที่ชายแดน

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเมืองสุรินทร์

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรอินทรีย์
2. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

3.1.2 การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ได้นำกฎกระทรวงมหาดไทย ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองสุรินทร์ พ.ศ. 2549 มาประกอบการกำหนดแนวทางพัฒนา ซึ่งปัจจุบันได้ขาดอายุความแล้วอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำเพื่อบังคับใช้ใหม่

3.1.3 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

เนื่องจากได้มีคำสั่งจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๑๕๖๘/๒๕๕๘ เรื่อง ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จึงมิได้นำนโยบายของผู้ท้องถิ่นที่พ้นจากตำแหน่งมาประกอบการวิเคราะห์จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ทั้งนี้หากมีการเลือกตั้งคณะผู้บริหารใหม่และได้มีการแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ในโอกาสต่อไป ก็สามารถดำเนินการทบทวน ปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ได้

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 1) เส้นทางคมนาคม 2) สาธารณูปโภค 3) การสื่อสาร	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	ประชาชนยังให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกที่จะให้พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอาจเป็นเพราะพัฒนาด้านนี้จะปรากฏเป็นรูปธรรม ประกอบกับประชาชนนิยมความสะดวกสบาย จึงมีความต้องการให้พัฒนาด้านนี้อันดับแรก และผู้บริหารหรือผู้นำหลายส่วนไม่ได้มุ่งเน้นพัฒนาด้านอื่นมากนัก
2. ด้านเศรษฐกิจ 1) ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร 2) เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ 3) สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจยังขาดความเอาใจใส่ดำเนินการที่แท้จริง ทำให้การพัฒนาไม่ยั่งยืน การส่งเสริมด้านเศรษฐกิจไม่มีการติดตามผล ประเมินผลอย่างแท้จริง
3. ด้านพัฒนาคนและสังคม 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณี 2) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา 3) การพัฒนาด้านสุขภาพและอนามัย 4) การพัฒนาด้านสวัสดิการชุมชน 5) การพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	งบประมาณดำเนินการพัฒนาด้านคนและสังคม มีการจัดสรรไว้จำกัด ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง มีการพัฒนาด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยติดเชื้อย่างต่อเนื่อง ยังมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ทั้งในหมู่บ้านและสถานศึกษา ส่วนปัญหาด้านวัยรุ่นที่ยังเป็นปัญหาและยังไม่ได้รับการแก้ไขมากนัก คือ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์,

ขอบข่ายและปริมาณของ ปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มของปัญหา
			ปัญหาการเสียชีวิตจากโรคมะเร็งทุกระบบโดยมีสาเหตุจากการใช้สารเคมี, ปัญหาวัยรุ่นรุมทำร้ายกัน ปัญหาผู้ใหญ่อยู่เด็กวัยรุมให้ แตะแยกกัน ด้านสวัสดิการชุมชนขาดการป้องกันอันตรายที่เกิดจากการใช้รถใช้ถนนโดยเฉพาะในช่วงโมงเร่งด่วน ปัญหาด้านผู้ประกอบการร้านเกมส์เปิดให้บริการไม่จำกัดเวลา, เด็กติดเกม, ขาดการส่งเสริมการใช้ภาษาพื้นบ้าน
4. ด้านสิ่งแวดล้อม 1) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 2) การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย 3) การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	ยังไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ขาดความต่อเนื่องในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ทุกฝ่ายยังขาดการให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกและตระหนักในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการกีดปัญหาฝุ่นละออง, เสียงเครื่องจักรและการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานเกิดกลิ่นเหม็น
5. ด้านการเมือง การบริหาร และการปกครอง 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน 2) การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กร 3) ส่งเสริมระบบประชาธิปไตย 4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเวทีประชาคม	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	มีการส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรอย่างต่อเนื่อง การสั่งการมอบหมายงานยังไม่สอดคล้องกับคำสั่งมอบหมายงาน เจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายการเมืองบางคนยังขาดความสามัคคี และขาดการประสานงานที่ดี ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาขาดการแก้ปัญหา และมักไม่เปิดรับแนวทางการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยและเหมาะสมมากกว่า ขาดการส่งเสริมการมีส่วนร่วม งบประมาณในการบริหารมีจำกัด

ข้อบ่งชี้และปริมาณของ ปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มของปัญหา
6. การพัฒนาทางการศึกษา และกีฬา 1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐาน 2) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ อย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ และนอกระบบ 4) ส่งเสริมกระบวนการเพิ่ม โอกาสทางการศึกษา 5) ส่งเสริมทุนการศึกษาให้ ต่อเนื่อง 6) ส่งเสริมและสนับสนุน แนวนโยบายของรัฐบาลและ ยุทธศาสตร์การศึกษา 7) ส่งเสริมกิจกรรมการ แสดงออกด้านกีฬาอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง	หมู่ 1-13	ประชาชนทั่วไป	การศึกษายังขาดทิศทางที่ชัดเจนในนโยบาย ตั้งแต่ระดับสูงลงมา จำนวนบุคลากรที่ ปฏิบัติงานมีจำกัดแต่ปริมาณงานมีมาก ส่งผล กระทบต่อคุณภาพงาน การส่งเสริมการจัด การศึกษาในระบบยังไม่เพียงพอผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำลง เช่น เด็กอ่านหนังสือไม่ออก ผลการวัดผลประเมินผลต่ำลง ซึ่งเกิดจากปัจจัย หลายด้าน เช่น ด้านครอบครัวเด็กส่วนใหญ่ ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา ขาดการเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด ด้านค่านิยมของสังคมที่เกิด การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุนิยม พฤติกรรม ติดความสะดวกสบาย เหล่านี้เป็นต้น สภาพ ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่ง ชนบททำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป เด็กขาดการ ส่งเสริมให้รักการอ่าน มีความเคยชินกับการฟัง มากกว่าอ่านการจัดการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด ยังมีการเสพสุราในกิจกรรมซึ่งขัดกับวัตถุประสงค์

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่

จากการบังคับใช้ผังเมืองรวมเมืองสุรินทร์ ซึ่งตำบลแกใหญ่ เป็นหนึ่งในท้องที่ที่ใช้บังคับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข ปลอดภัย บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในพื้นที่บังคับให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีนโยบายเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่ง และบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส การพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

เป็นการประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์กร โดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์กร รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งอันเป็นสถานะแวดล้อมภายในองค์กร ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพขององค์กรในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า ปัจจุบันองค์กรมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน

สภาพปัจจัยภายใน

1. ด้านการบริหาร

จุดแข็ง

- 1) ด้านการเมืองการบริหาร : ระบบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็ง การบริหารงบประมาณส่วนใหญ่ได้รับความเห็นชอบจากสภาก่อนดำเนินการ
- 2) การแบ่งส่วนราชการ : องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ แบ่งโครงสร้างองค์กรเป็น 4 ส่วน ได้แก่ สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง และกองการศึกษา มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนเพื่อรองรับการขยายตัวขององค์กรในอนาคต
- 3) การวางแผน : มีการจัดทำประชาคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดปัญหาและแนวทางแก้ไข ส่วนใหญ่เน้นในด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) นโยบาย : องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน ทำให้มีแนวทางการทำงาน
- 5) การมอบอำนาจ : ผู้บริหารต้องถือนมอบอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

จุดอ่อน

- 1) การประสานงาน : อบต.แกใหญ่ มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี แต่ยังมีความคิดเห็นที่แตกต่างนำมาประกอบการตัดสินใจทำให้การขับเคลื่อนงานยังมีปัญหาบ่อยครั้ง ประกอบกับเจ้าหน้าที่ยังไม่เปิดรับแนวทางการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ที่มีความเหมาะสมมากกว่ายังนิยมใช้แนวทางเดิม ด้านผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาขาดความเด็ดขาดในการบริหารและแก้ปัญหา
- 2) การกำกับดูแล : ผู้บังคับบัญชายังกำกับดูแลการทำงานไม่ต่อเนื่อง
- 3) การมอบหมายงาน : ยังไม่สอดคล้องกับคำสั่งแบ่งงาน ทำให้มีปัญหาเรื่องการดำเนินการ
- 4) ผู้บริหารถูกร้องเรียนอยู่ระหว่างพิจารณา

2. ด้านระเบียบกฎหมายข้อบัญญัติตำบล

จุดแข็ง

- 1) ด้านระเบียบ กฎหมาย : องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มีการแจ้งระเบียบกฎหมายให้กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นแนวทางยึดถือปฏิบัติ
- 2) ข้อบัญญัติตำบล : องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มีการจัดทำข้อบัญญัติตำบล สำหรับบังคับใช้ในตำบล

จุดอ่อน

- 1) ผู้บังคับบัญชา ยังไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของระเบียบกฎหมายในบางเรื่อง ยังไม่สามารถให้คำปรึกษาผู้ใต้บังคับบัญชาได้ จึงเกิดการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องได้

3. ด้านบุคลากร

จุดแข็ง

- 1) อัตรากำลัง : อบต.แกใหญ่ มีบุคลากร จำนวน 42 คน ในส่วนของสำนักงานปลัด, กองคลัง และกองช่าง ถือว่ามีความพร้อมในจำนวนบุคลากร แต่ในภาระกิจด้านการบริหารงานการศึกษายังขาดบุคลากรเนื่องจากภารกิจด้านการศึกษามีปริมาณมาก
- 2) คุณภาพ : บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานและมีความรู้ ความสามารถ มีความสนใจในการเพิ่มพูนความรู้ด้านวิชาการและทักษะใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อให้ทำงานได้เบ็ดเสร็จด้วยตนเอง เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อ

การติดต่อสื่อสารการรับผิดชอบงานแทนตำแหน่งที่ว่าง การให้บริการประชาชนที่มาติดต่องานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ถูกต้องและประทับใจในการให้บริการ

- 3) วินัย : บุคลากรส่วนใหญ่รักษาระเบียบวินัย
- 4) ทักษะ : บุคลากรส่วนใหญ่มีทักษะที่ดีในทุก ๆ ด้าน และให้ความร่วมมือในการทำงาน
- 5) พฤติกรรม : บุคลากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมดี มีความรู้ความสามารถในการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน

- 1) บุคลากรยังขาดทัศนคติที่ดีต่อกัน มักขาดการฉันทานและสรุปด้วยตนเอง

4. ด้านงบประมาณ

จุดแข็ง

- 1) สามารถจัดเก็บรายได้ตรงตามเป้าหมาย
- 2) องค์การบริหารส่วนตำบลมีอิสระในการบริหารการเงิน ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีความโปร่งใส ส่งผลดีต่อการบริหารงาน

จุดอ่อน

- 1) การบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่ยังไม่ได้นำมาดำเนินการตามแผนที่ควร

5. ด้านระบบฐานข้อมูล

จุดแข็ง

- 1) องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มีการจัดเก็บข้อมูลภายในท้องถิ่นด้วยตนเอง คือ จปฐ. และ กชช.2 รวมถึงข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน
- 2) ฐานข้อมูลที่จัดเก็บข้อมูลใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเข้ามาบริหารจัดการ ทำให้ง่ายต่อการค้นหาและพิจารณารายละเอียด

จุดอ่อน

- 1) ข้อมูลบางส่วนยังคงอยู่ในระหว่างการจัดเก็บและการจัดการยังไม่ค่อยสมบูรณ์เนื่องจากขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรง

6. ด้านการประสานงาน การอำนวยการ ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

จุดแข็ง

- 1) ภาคประชาชน : ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มีส่วนร่วมทั้งในด้านการจัดทำแผนพัฒนาตำบลและด้านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การชำระภาษี การร่วมงานประเพณีต่าง ๆ
- 2) อำเภอ จังหวัด : ได้รับการประสานงานที่ดี

จุดอ่อน

- 1) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางหมู่และผู้นำหมู่บ้านมีความเข้าใจไม่ตรงกันจึงยังป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา

7. ด้านทรัพยากรเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

จุดแข็ง

- 1) วัสดุ อุปกรณ์ที่มีเพียงพอในการอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการได้ในระดับหนึ่ง

จุดอ่อน

- 1) ยังไม่มีสถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์เป็นสัดส่วน

สภาพปัจจัยภายนอก

1. ด้านการเมือง

โอกาส

- 1) รัฐบาลปัจจุบันมีความตั้งใจจริงที่จะพัฒนาประเทศ
- 2) มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ ข้อสั่งการ

อุปสรรค

- 1) ระดับท้องถิ่น : การเมืองระดับท้องถิ่นมีปัญหาความคิดเห็นที่แตกต่าง จึงไม่เอื้อต่อการพัฒนาตำบลเท่าที่ควร
- 2) ระดับจังหวัด : การเมืองยังมีการแบ่งแยก ขาดความชัดเจนในการพัฒนาและถือเป็นอุปสรรค
- 3) ระดับประเทศ : มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่ อยู่ระหว่างเริ่มขับเคลื่อนนโยบาย ระบบการเมืองยังไม่เข้มแข็งทำให้การขับเคลื่อนนโยบายไม่ต่อเนื่อง

2. ด้านเศรษฐกิจ

โอกาส

- 1) การขยายตลาดทางการค้าการลงทุนทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- 2) การสร้างมูลค่าเพิ่มและความแตกต่างในสินค้า
- 3) แนวทางการพัฒนาประเทศที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) การปรับอัตราค่าแรงขั้นต่ำวันละ 300 บาท
- 5) แรงพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าเตรียมพร้อมสู่ AEC

อุปสรรค

- 1) เศรษฐกิจในภาพรวม : เนื่องจากปัญหาสถานะน้ำมันมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนการผลิตและขนส่งสินค้ามีราคาสูงขึ้น ประกอบกับการทำการเกษตรยังต้องอาศัยสภาพภูมิอากาศ มีผลทำให้เศรษฐกิจมีการชะลอตัว สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงทำให้ฤดูกาลมีการเปลี่ยนแปลงไป มีการกักตุนสินค้า สินค้าส่งออกมีคู่แข่งที่มีคุณภาพกว่า ทรัพยากรจากต่างประเทศมีราคาแพง ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารเคมีทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวพันในเรื่องสุขภาพ ปรากฏโรคภัยใหม่ ๆ
- 2) กลุ่มอาชีพ : ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนาข้าว ราคาผลผลิตไม่แน่นอน ยังขาดความเข้มแข็งของการสนับสนุนงบประมาณไม่ต่อเนื่อง กลุ่มอาชีพไม่เกาะเป็นกลุ่มขาดความเป็นปึกแผ่นในกลุ่มอาชีพ
- 3) ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ความผันผวนของราคาสินค้าเพื่อการอุปโภคและการบริโภคมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 4) ราคาพืชผลการเกษตรไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับกลไกราคาของตลาด
- 5) เกษตรกรยังมีแนวคิดในการทำการเกษตรแบบเดิม ๆ เช่น การปลูกพืชเชิงเดี่ยว

3. ด้านสังคม

โอกาส

- 1) การพาณิชยกรรม : มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่หลายแห่ง
- 2) มีสถานศึกษาทุกระดับในพื้นที่ และมีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
- 3) มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล มีบริการฟรีในการรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
- 4) รัฐบาลกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ
- 5) การขยายตัวเป็นชุมชนเมือง

อุปสรรค

- 1) การคลัง : งบประมาณมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอสำหรับแผนงานที่จะต้องจัดทำในแต่ละปี
- 2) โลกาภิวัตน์หรือโลกไร้พรมแดนเข้ามามีบทบาทชักจูงเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นให้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปจากเดิม เยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการเล่นเกมส์ ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวและชุมชนอ่อนแอ ชุมชนมีความเป็นสังคมเมืองสูงขึ้น
- 3) ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) ประชาชนขาดการประสานสัมพันธ์ในชุมชนด้านวัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่นและสำนักกรักบ้านเกิด และความเป็นไทย ทำให้แบบอย่างที่ดีมีจำนวนน้อยลง
- 5) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
- 6) การตอบรับกระแสบริโภคนิยมและวัฒนธรรมตะวันตกของประชาชนโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น
- 7) ปัญหาการตั้งครุฑก่อนวัยอันสมควร

4. ด้านนโยบายของรัฐบาล,กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โอกาส

- 1) นโยบายค้ำชูความสุขมีความเด็ดขาดตั้งใจแก้ปัญหา
- 2) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- 3) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- 4) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- 5) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 6) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
- 7) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 8) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- 9) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม
- 10) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 11) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- 12) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

อุปสรรค

- 1) กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยบางเรื่องยังขาดความยุติธรรม ราชวรชาดความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานขาดการประชาสัมพันธ์ในระดับรากหญ้า
- 2) นโยบายที่เป็นนโยบายประชานิยมเป็นผลให้สังคมไม่เข้มแข็ง
- 3) เศรษฐกิจยังซบเซาและราคาสินค้าเกษตรยังตกต่ำ
- 4) ยังมีระบบอุปถัมภ์ในการตัดสินใจ

5. ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ

โอกาส

- 1) ด้านเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว
- 2) เทคโนโลยีที่ทันสมัยส่งผลให้การปฏิบัติงานและการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ และให้บริการข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 3) การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายนอกสะดวกรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์

อุปสรรค

- 1) ระบบฐานข้อมูลที่ยังไม่ได้นำมาบริหารจัดการและใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่

จากการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ในการพิจารณา สภาพปัญหาทั้งภายในและภายนอก ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานแล้ว พบว่าปัจจัยภายในของ อบต.แกใหญ่ มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน ส่วนปัจจัยภายนอกมีอุปสรรคมากกว่าโอกาส อย่างไรก็ตามปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อนเป็นสาระสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขโดยเฉพาะปัจจัยด้านการประสานงาน และความขัดแย้งกันระหว่างสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กับ ผู้นำหมู่บ้าน ควรจะมีมุมมองในการปฏิบัติงานว่าตนเป็นผู้แทนประชาชนควรจะมีผลประโยชน์ประชาชนมากกว่าประโยชน์ส่วนตน หากมีความตระหนักในด้านนี้แล้วความขัดแย้งก็จะลดน้อยลง และปัจจัยที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอื่น ๆ เช่น การพัฒนาคนและสังคม โดยเฉพาะปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาด้านการศึกษา และด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยภายนอกซึ่งยังมีอุปสรรคมากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ควรมุ่งเน้นการพัฒนาในทุกด้านให้สอดคล้องกัน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ และสังคม มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า

“รวมพลังรัฐราษฎร์พัฒนาชุมชนทุกด้านให้เข้มแข็ง ร่วมแรงอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจหลักการพัฒนา (MISSION)

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบให้ได้มาตรฐาน เพียงพอและทั่วถึง
2. ส่งเสริมเพิ่มทักษะและสนับสนุนการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่ม
3. ส่งเสริมด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และสวัสดิการของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
4. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภคให้เพียงพอ
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
6. ส่งเสริมสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานเพียงพอและทั่วถึง
2. ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น
3. งานด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณธรรม จริยธรรม ทรัพยากรมนุษย์และสังคม สุขภาพอนามัยและสวัสดิการของประชาชนมีคุณภาพดีขึ้น
4. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี
5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทางด้านการเมืองและสังคม
6. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู

จุดเน้นการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนให้มุ่งสู่คุณภาพชีวิตที่ดีได้มาตรฐาน คือ ประชาชนมีสุขภาพดี มีเศรษฐกิจดี มีคุณธรรม มีความเป็นอยู่ที่ดี ลดปัญหาอาชญากรรม มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน พึ่งพาภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง สภาพแวดล้อมสะอาดปราศจากมลพิษ มีสาธารณูปโภคครบครัน และที่สำคัญประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมียุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ ให้มีความสะดวกและมีมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวก และรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ให้เป็นไปด้วยความสะดวกและปลอดภัย
2. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
3. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา
4. ก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
5. การบริการสาธารณะ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำ
2. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกครัวเรือน
3. จำนวนปริมาณการขยายเขตประปาให้ครบทุกครัวเรือน
4. จำนวนการก่อสร้างฝาย คสล.
5. จำนวนการขุดลอกคู คลอง หนองน้ำสาธารณะ และ คูคลองระบายน้ำ
6. จำนวนการก่อสร้างรั้วลวดหนามล้อมรอบสระน้ำสาธารณะ
7. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่นๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ อินเทอร์เน็ต

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัดสุรินทร์

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมการพัฒนาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
4. เสริมสร้างมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าของสินค้าและจัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้า
5. สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ตัวชี้วัด

1. จำนวนบุคลากรที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์
2. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ
3. จำนวนสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคมอยู่ดีมีสุข

เป้าหมาย

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

แนวทางการพัฒนา

- 1 การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม
- 2 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 3 การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
- 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้
- 5 ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนชุมชนที่มีความสงบสุขพึงปรารถนาร่วมกัน
2. จำนวนชุมชนมีความเข้มแข็ง
3. จำนวนประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป้าหมาย

จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการฝึกอบรม จัดงาน จัดนิทรรศการ จัดหาเวชภัณฑ์ยาและมิใช่ยา วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น จัดทำโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรค จัดประชุม/อบรม/สัมมนา/แลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยดำเนินการร่วมกับองค์กรภาคีต่างๆ ภาครัฐและเอกชน ด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคร่วมกับองค์กรภาคีต่าง ๆ จัดอบรม/สัมมนา ผู้นำชุมชน อสม.ระดับตำบลและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการ/เข้ารถการแพทย์ฉุกเฉินดำเนินการบริหารงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

แนวทางการพัฒนา

- 1 การอบรมให้ความรู้กับประชาชนและกลุ่มองค์กรในชุมชนให้ตระหนักถึงภัยจากโรคต่าง ๆ
- 2 ส่งเสริม สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และการบริการสาธารณสุข
- 3 สนับสนุนอนุรักษ์ฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย
- 4 ประสานพลังชุมชน และส่วนราชการในการเฝ้าระวังและป้องกันภัยตามนโยบายรัฐบาล
- 5 ส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ

ตัวชี้วัด

1. สามารถพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้แก่แกนนำอาสาสมัครสาธารณสุขและประชาชนในพื้นที่
2. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานด้านสาธารณสุขในชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาของชุมชน
3. เกิดความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนอาสาสมัครภาคประชาชนรวมถึงการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
4. จำนวนประชาชนผู้มีความเป็นเลิศด้านกีฬา

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้เกิดปัญหาภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศซึ่งเป็นไปตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

แนวทางการพัฒนา

- 1 สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2 การจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- 3 การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

ตัวชี้วัด

1. จำนวนของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. จำนวนผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้ให้ความร่วมมือ
3. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนามาตรฐาน การส่งเสริม สนับสนุน บำรุงรักษากิจกรรมด้านศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- 1 ส่งเสริม สนับสนุน บำรุงรักษากิจกรรมด้านศาสนา
- 2 ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3 ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

1. จำนวนกิจกรรมด้านศาสนาที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
2. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน
3. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองการบริหารและการปกครอง

เป้าหมาย

1. ยกระดับความรู้ ความสามารถในการระบบการเมือง การปกครองของชุมชน
2. ให้ประชาชน ชุมชน เข้าถึง หลักธรรมรัฐ
3. ชุมชนมีความสามารถในการจัดการบริหารบ้านเมืองที่ดี
4. ชุมชนมีกระบวนการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

- 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
- 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมือง และการบริหาร
- 3 สร้างเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- 4 ส่งเสริมการพัฒนาาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5 จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัด

1. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและการปกครอง
2. จำนวนประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยเพิ่มขึ้น
3. ชุมชนมีความเข้มแข็งตามหลักธรรมรัฐ
4. ชุมชนมีพัฒนาการที่ดี ในด้านการเมือง การบริหาร การปกครอง
5. ชุมชนมีความสามารถบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในระดับที่น่าพอใจ

8. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา

เป้าหมาย

1. ยกระดับการศึกษาในขั้นพื้นฐานให้ครบ 100 %
2. ชุมชนมีการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 70 %
3. ชุมชนได้รับการศึกษา ทั้งในระบบ และนอกระบบ ไม่น้อยกว่า 80 %
4. ยกระดับการกีฬาสู่มาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

- 1 ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- 2 ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3 ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างยั่งยืน
- 4 สนับสนุนด้านโภชนาการ อาหารเสริมนมและอาหารกลางวัน

ตัวชี้วัด

1. ชุมชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
2. ชุมชนมีระดับการศึกษา ในระบบ นอกระบบ
3. ชุมชนนำการศึกษาไปพัฒนาการดำรงชีพ
4. ประชาชนตระหนักถึงกระบวนการศึกษา

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

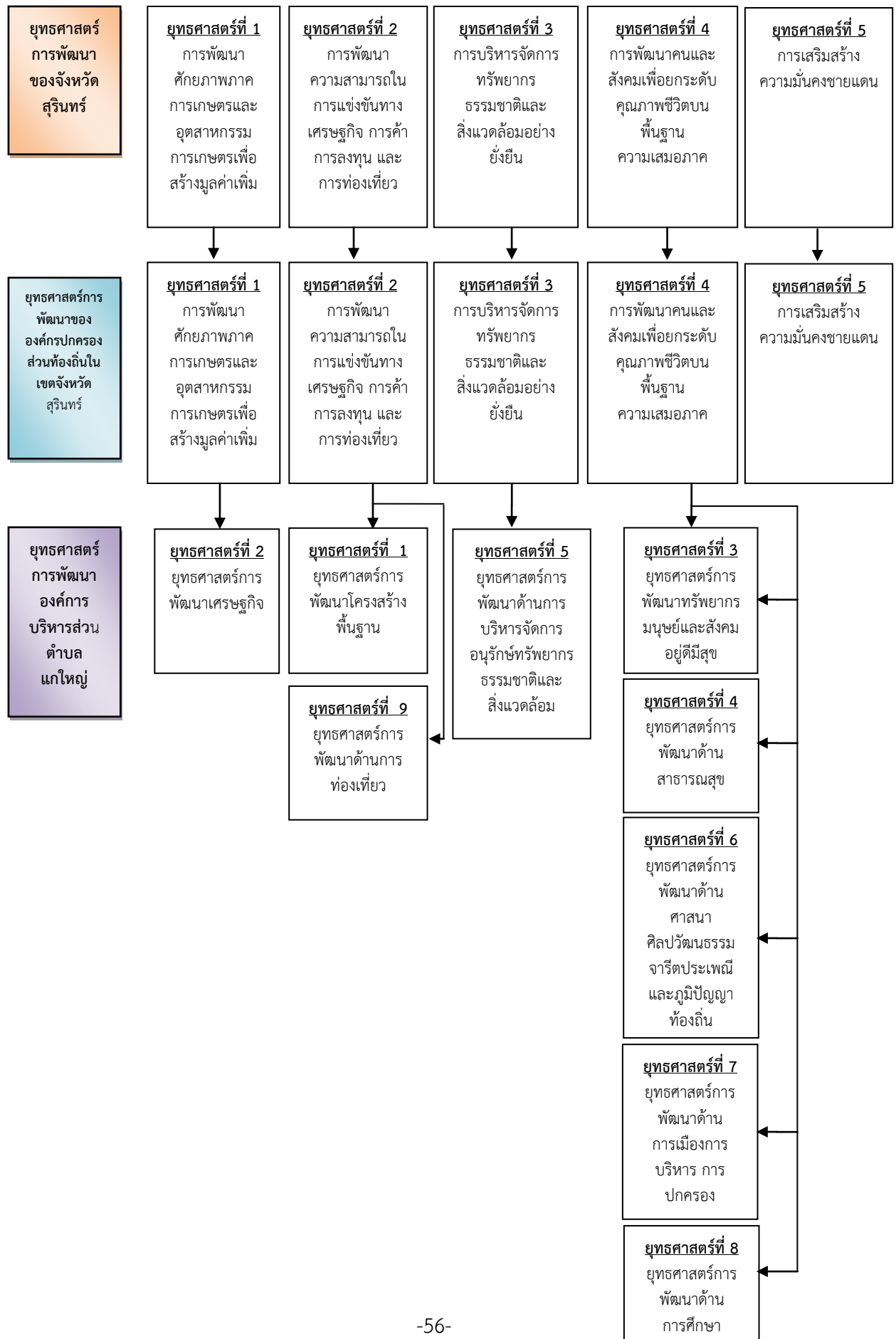
แนวทางการพัฒนา

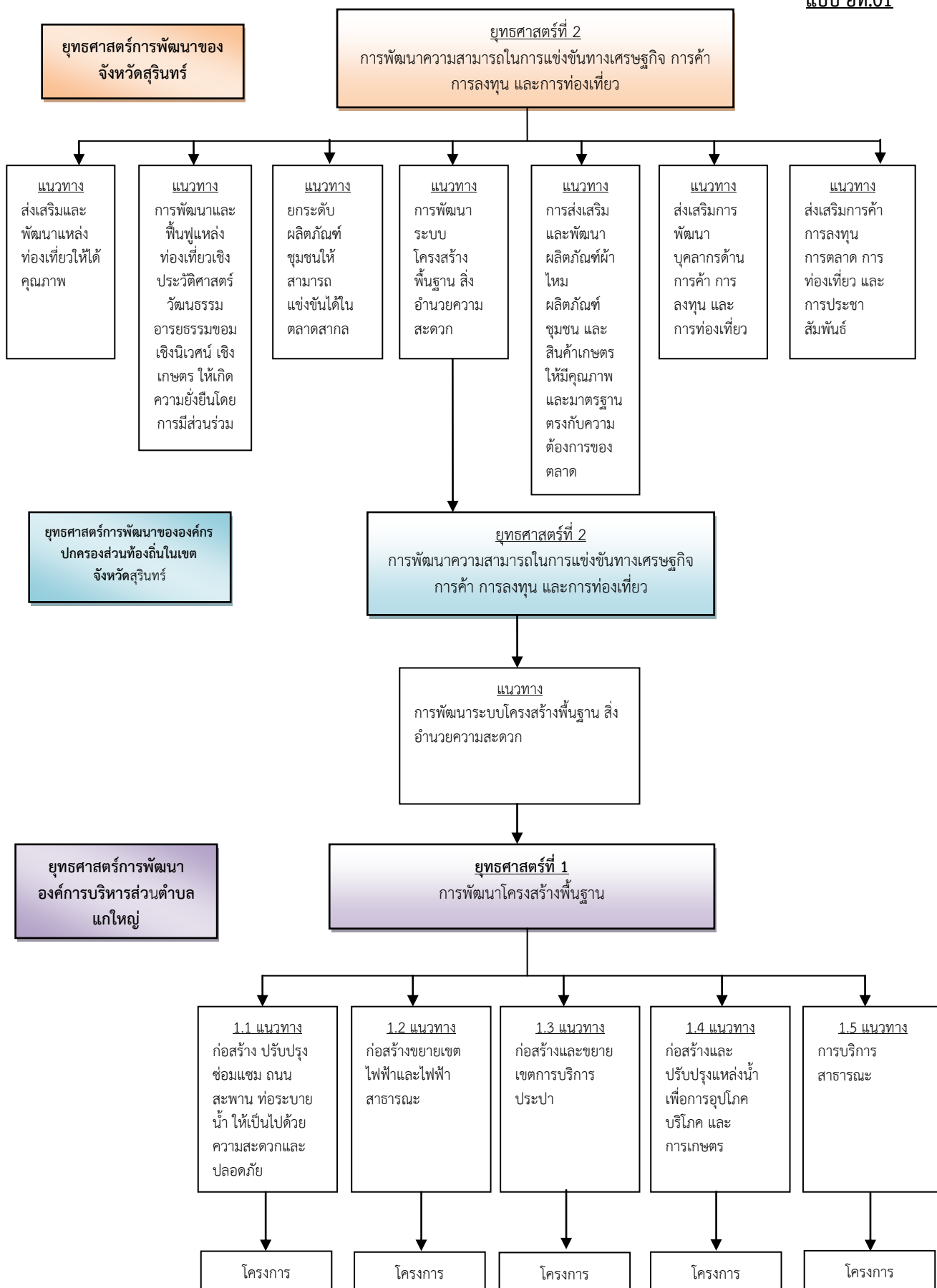
- 1 ส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรในชุมชนเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2 ส่งเสริมการสร้างเศรษฐกิจของชุมชนจากแหล่งท่องเที่ยว
- 3 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ตัวชี้วัด

1. มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
2. เกิดการสร้างเศรษฐกิจของชุมชนจากแหล่งท่องเที่ยว
3. ชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

3.3 โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลแกใหญ่ พ.ศ. 2559 - 2563

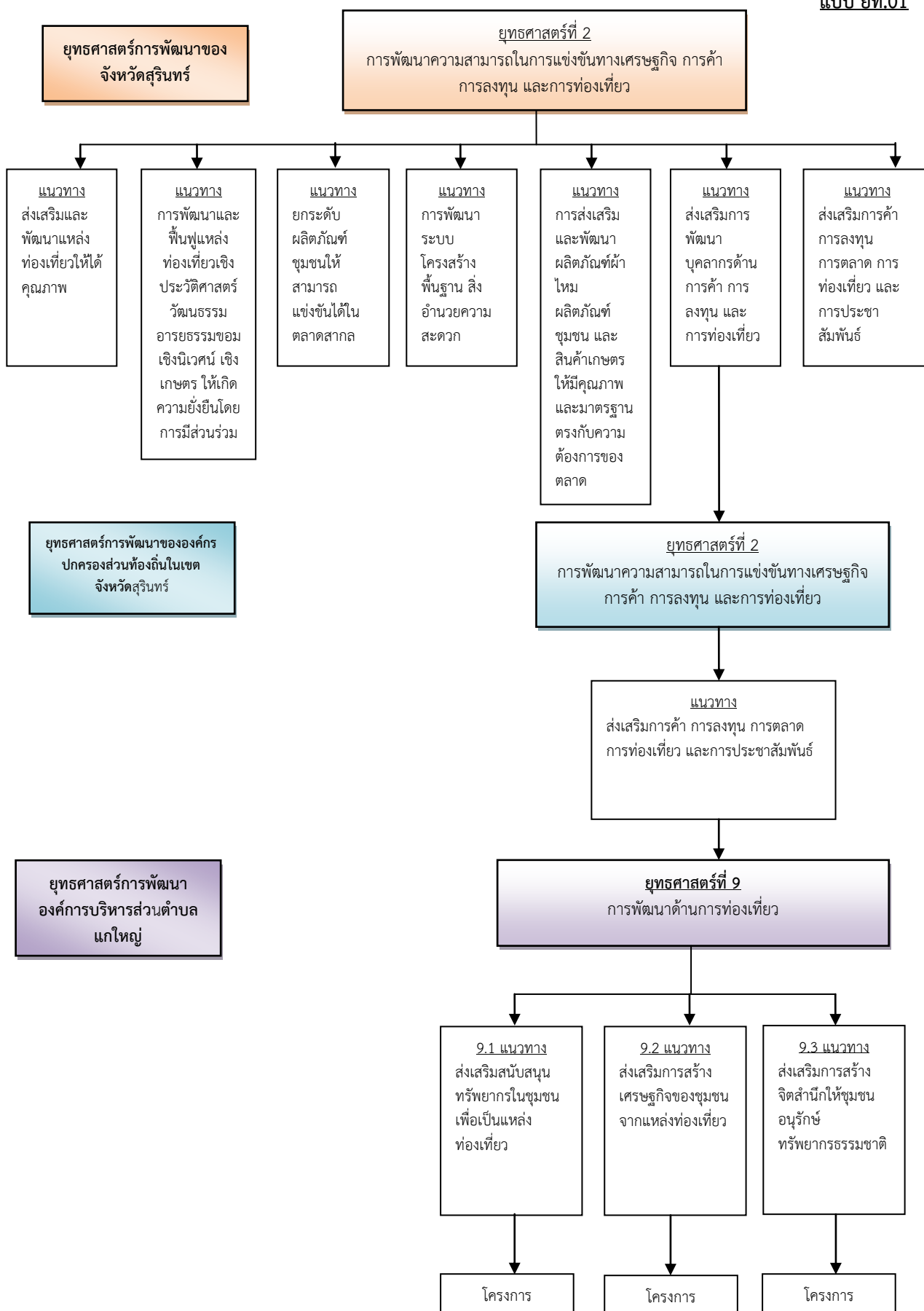




โครงการ/กิจกรรม

- 1.1 ก่อสร้างปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวกและปลอดภัย
 1. โครงการก่อสร้างถนน คสล.
 2. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง
 3. โครงการยกระดับถนนดินลงหินคลุก
 4. โครงการปรับปรุงถนนดินลงหินคลุก
 5. โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล.
 6. โครงการวางท่อระบายน้ำ คสล.
 7. โครงการขุดลอกร่องระบายน้ำ
 8. โครงการก่อสร้างสะพาน
 9. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนในตำบลแกใหญ่ ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2 ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
 1. โครงการขยายเขตไฟฟ้า
 2. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะในตำบลแกใหญ่
 3. โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ
- 1.3 ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา
 1. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปา
 2. โครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน
- 1.4 ก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
 1. โครงการขุดลอก ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค
- 1.5 การบริการสาธารณะ
 1. โครงการก่อสร้างบ่อพักน้ำ
 2. โครงการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมศาลาประชาคม

ฯลฯ



โครงการ/กิจกรรม

9.1 แนวทางส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรในชุมชนเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1. โครงการปรับปรุงทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างถาวร

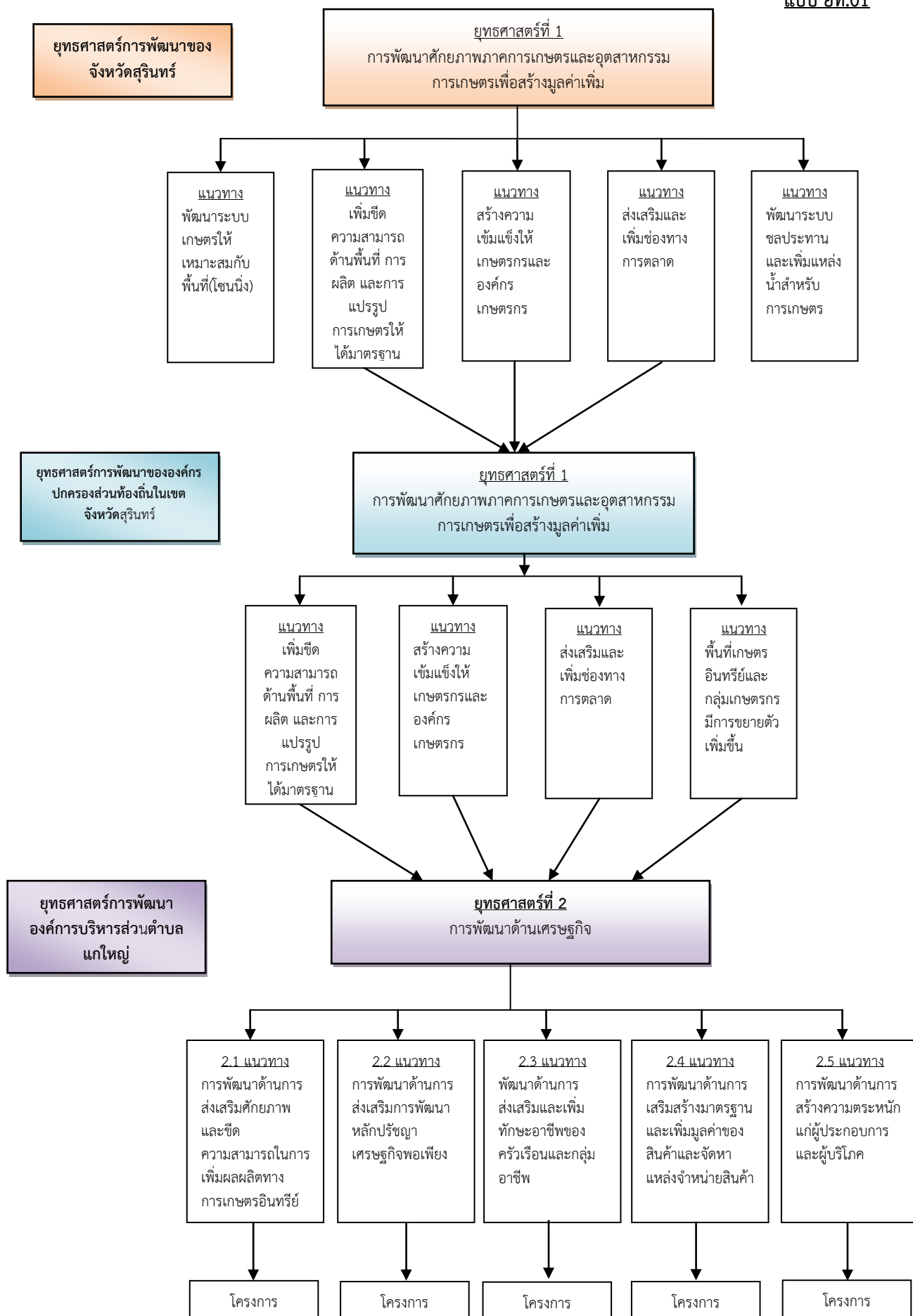
9.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการสร้างเศรษฐกิจของชุมชนจากแหล่งท่องเที่ยว

1. โครงการสนับสนุนกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้จากแหล่งท่องเที่ยว

2. โครงการก่อสร้างและจัดตั้งศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน

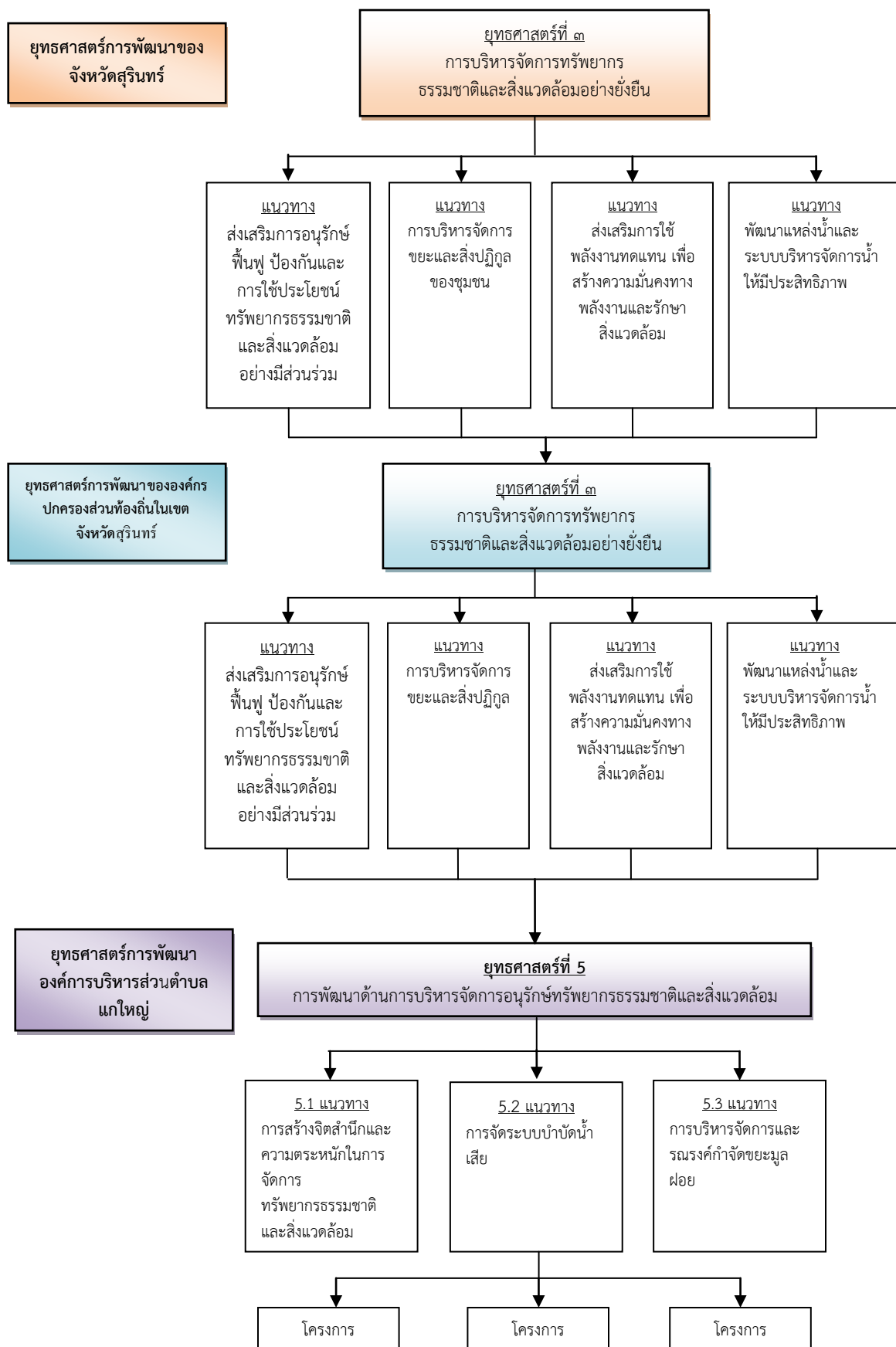
9.3 แนวทางการพัฒนาด้านส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

1. สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ



โครงการ/กิจกรรม

- 2.1 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
 1. โครงการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ เช่น การปลูกพืชบำรุงดิน, การจัดตั้งกลุ่มเกษตรอินทรีย์, การปลูกพืชผักอินทรีย์, การผลิตปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพ, การไถกลบตอซังข้าว, การงดใช้สารเคมีทางการเกษตร เป็นต้น
- 2.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 1. โครงการอบรมและส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีพ
 2. โครงการอบรมและส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
 1. โครงการส่งเสริมให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพเกษตรกรและอาชีพต่างๆ
 2. โครงการสนับสนุนกลุ่มอาชีพแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม
 3. โครงการสนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
 4. โครงการเกษตรอินทรีย์หนึ่งไร่หนึ่งแสนบาท
- 2.4 แนวทางการพัฒนาด้านการเสริมสร้างมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าของสินค้าและจัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้า
 1. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรกรข้าวอินทรีย์
 2. โครงการส่งเสริมการปลูกพืชและผลิตพลังงานทดแทน
 3. โครงการส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และผลิตภัณฑ์ OTOP
 4. โครงการส่งเสริมการจัดตั้งตลาดริมทาง
- 2.5 แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค
 1. รมรณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่ผู้ประกอบการที่มีต่อผู้บริโภคบริโภค



โครงการ/กิจกรรม

5.1 แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

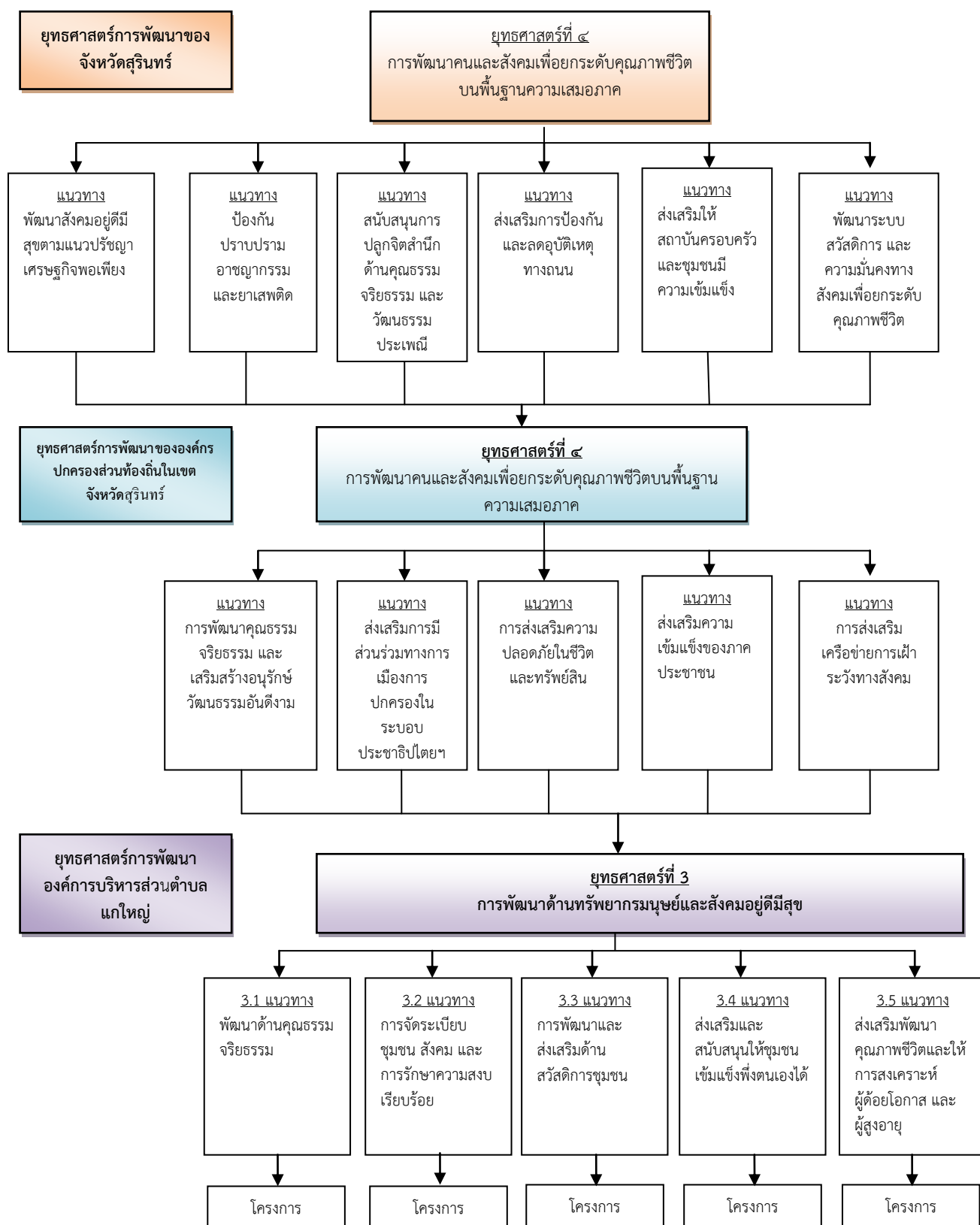
1. โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพลังงานทดแทน
2. โครงการอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. โครงการปลูกป่าและรักษาป่า
4. โครงการปลูกไม้ผลเพิ่มรายได้และรักษาสิ่งแวดล้อม

5.2 แนวทางการพัฒนาด้านการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย

1. โครงการสร้างระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล
2. โครงการแก้ไขปัญหา น้ำเสียห้วยทัพพล

5.3 แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

1. โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะในชุมชน



โครงการ/กิจกรรม

3.1 การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม

1. โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรมสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
2. โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรมสำหรับคณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง สังกัด อบต.แกใหญ่

3.2 แนวทางการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

1. โครงการอบรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2. โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล
3. โครงการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
4. โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมปกป้องและส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชน

3.3 แนวทางการพัฒนาด้านสวัสดิการชุมชน

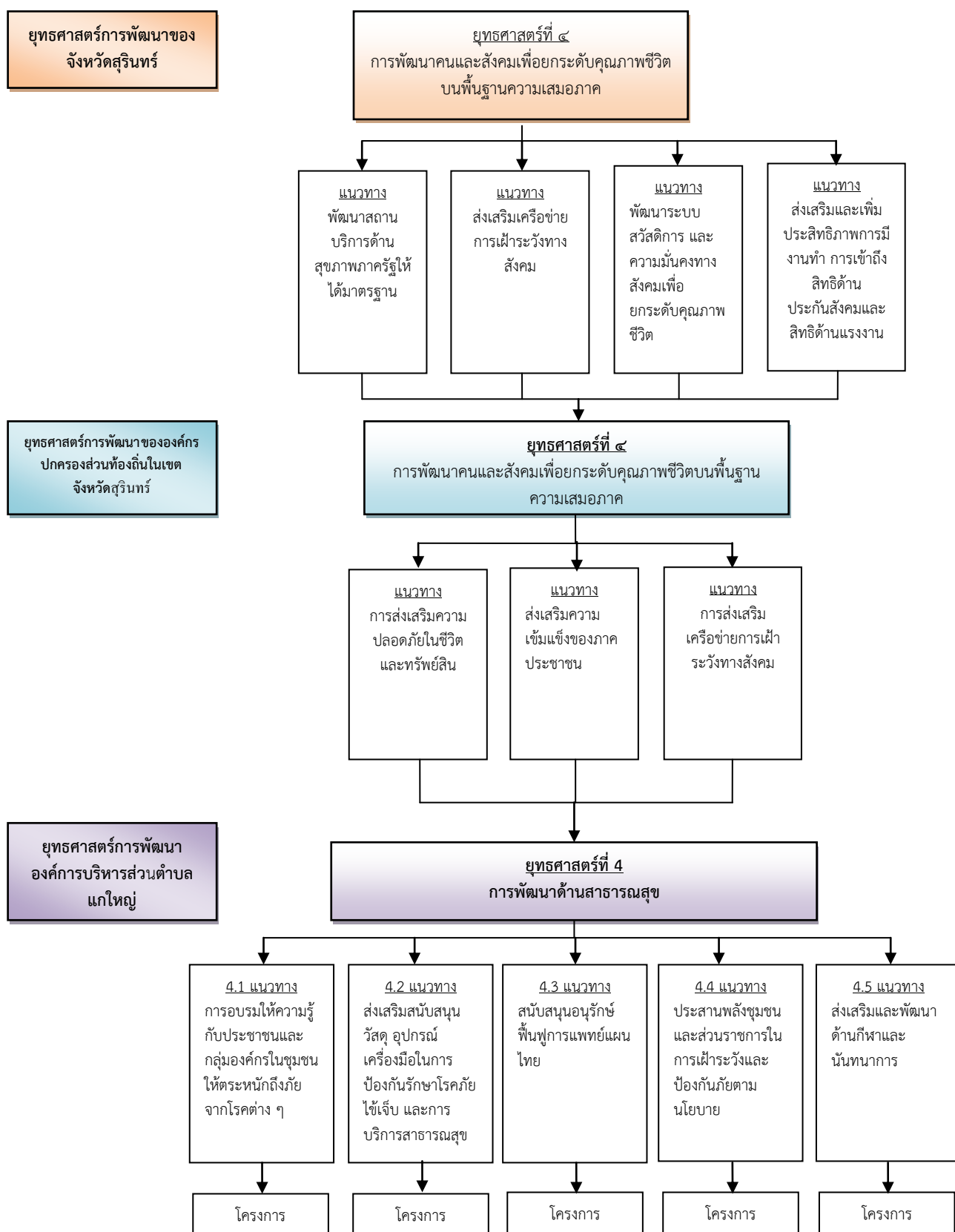
1. โครงการสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ดัดจริต
2. โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
3. โครงการสมทบสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
4. โครงการสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน

3.4 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้

1. โครงการสนับสนุนการบริหารการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท
2. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพกลุ่ม/องค์กร/เครือข่ายองค์กรชุมชนต่างๆ
3. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสตรีเนื่องในวันสตรีสากล/เทศกาลงานไหมสุรินทร์/และประเพณีงานช้าง
4. อุดหนุนมูลนิธิเครือข่ายแม่หญิงอีสานตามโครงการอบรมการจัดเก็บข้อมูลผู้ด้อยโอกาส และปัญหาสังคม
5. อุดหนุนสภาองค์กรชุมชนตำบลแกใหญ่ตามโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งสภาองค์กรชุมชนตำบลแกใหญ่

3.5 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

1. โครงการจัดงานวันผู้สูงอายุ
2. โครงการอุดหนุนสมทบกองทุนผู้ดัดจริตภูมิคุ้มกันบกพร่อง
3. โครงการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
4. โครงการจัดตั้งอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ
5. โครงการจัดตั้งอาสาสมัครดูแลผู้พิการ



โครงการ/กิจกรรม

4.1 แนวทางการพัฒนาด้านการอบรมให้ความรู้กับประชาชนและกลุ่มองค์กรในชุมชนให้ตระหนักถึงภัยจากโรคต่างๆ

1. โครงการออกข้อบัญญัติงานสาธารณสุข
2. ส่งเสริมการให้ความรู้กับสิทธิของผู้บริโภค
3. โครงการอบรมหรือรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและรักษาโรคภัยต่างๆ

4.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และการบริการสาธารณสุข

1. โครงการเร่งรัดป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าประจำปี
2. โครงการรณรงค์ป้องกันและกำจัดยุงลาย
3. โครงการอุดหนุนกิจกรรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)
4. สมทบสนับสนุนโครงการ สปสช.
5. อุดหนุนสำนักงานเหล่ากาชาด จ.สุรินทร์ในโครงการจัดหารายได้เพื่อจัดกิจกรรมสาธารณกุศล
6. อุดหนุนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแกใหญ่ตามโครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารสำนักงานสำหรับประชาชนผู้รับบริการ

4.3 แนวทางการพัฒนาด้านการสนับสนุนอนุรักษ์ฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย

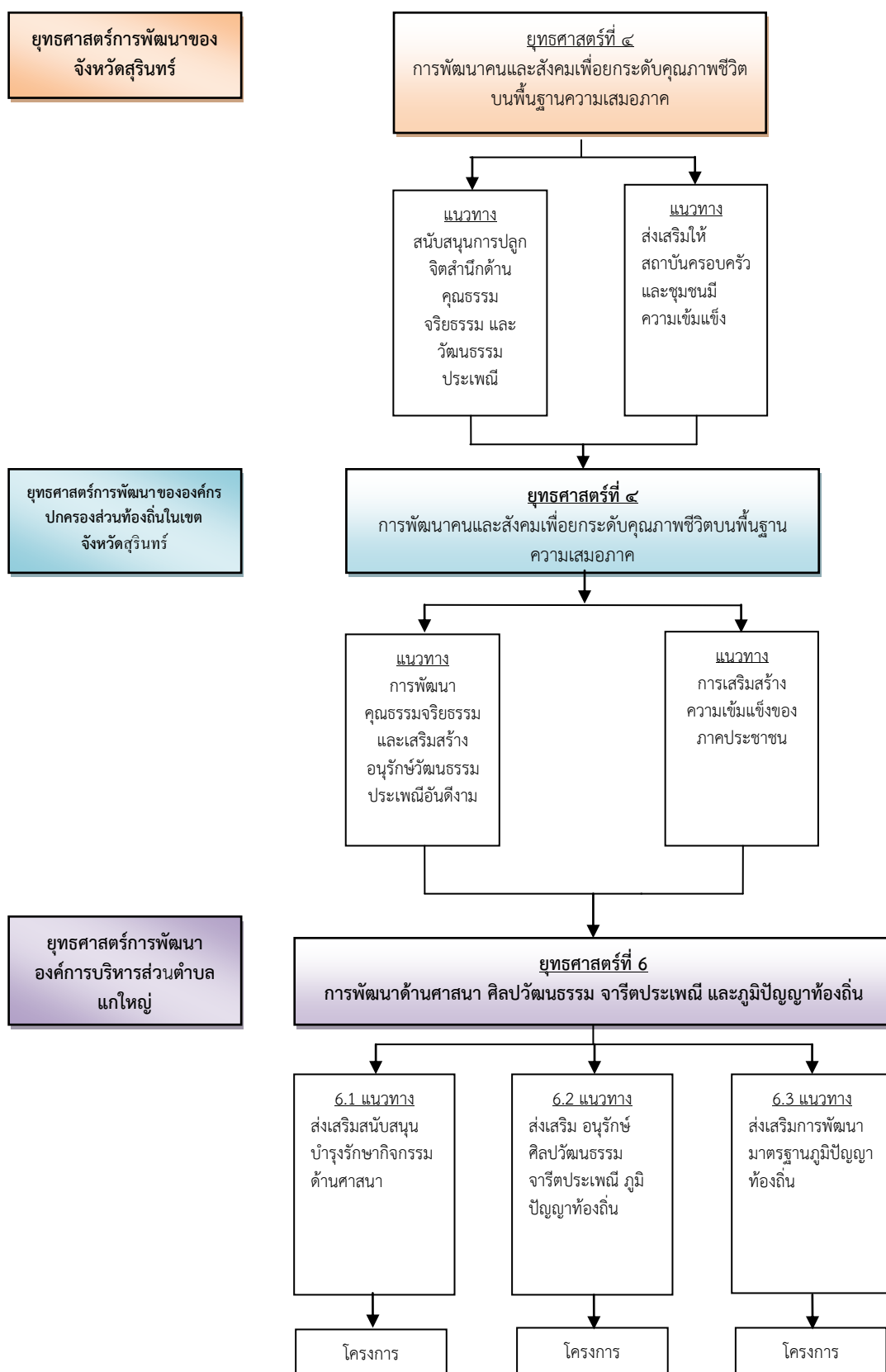
1. สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย
2. โครงการอบรมการนวดแผนไทยเพื่อการรักษาโรค

4.4 แนวทางการพัฒนาด้านการประสานพลังชุมชนและส่วนราชการในการเฝ้าระวังและป้องกันภัยตามนโยบายของรัฐ

1. โครงการติดตั้งกระจกโค้งจราจรตามทางแยกมุมอับและทางคับแคบ
2. โครงการติดตั้งไฟกระพริบโซล่าเซลล์ตามทางแยกและมุมอับพร้อมป้ายจราจร

4.5 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ

1. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติดประจำปี
2. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล อบต.แกใหญ่คัพ
3. โครงการอบรมและเพิ่มศักยภาพด้านกีฬาให้กับเด็กและเยาวชน ตำบลแกใหญ่



โครงการ/กิจกรรม

6.1 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุน บำรุงรักษากิจกรรมด้านศาสนา

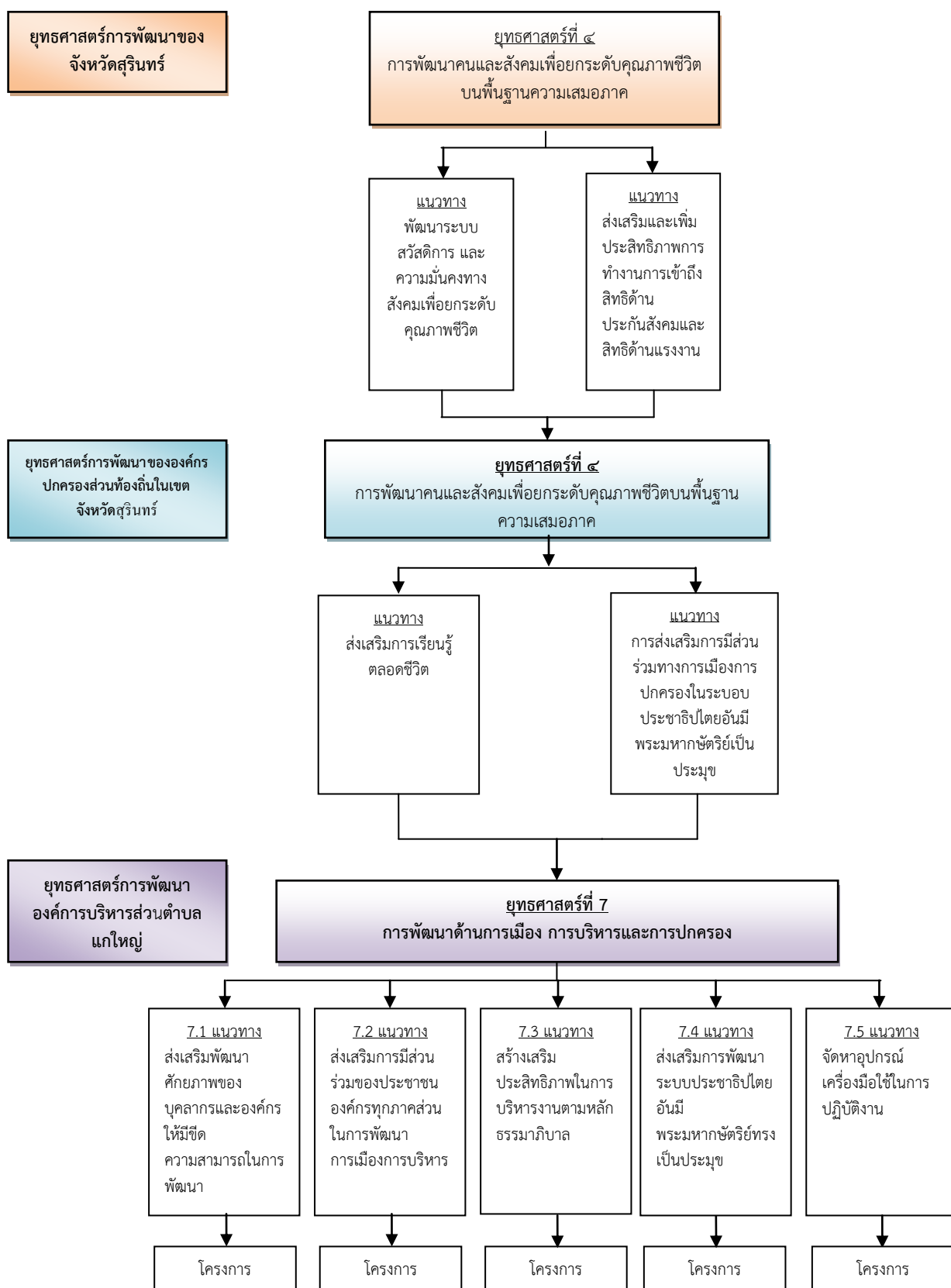
1. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชาโลก วันอาสาฬหบูชา วันมาฆบูชา เป็นต้น

6.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี

1. โครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีวันลอยกระทง
2. โครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้าน
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษา และวันพ่อวันแม่

6.3 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

1. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. โครงการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดทำผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น



โครงการ/กิจกรรม

7.1 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

1. โครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น
2. โครงการอบรมพัฒนาศักยภาพผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น
3. โครงการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง

7.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมือง และการบริหาร

1. โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
2. การจัดการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง
3. โครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนชุมชน
4. โครงการจัดเวทีประชาคมระดับหมู่บ้านและตำบล
5. โครงการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานขององค์กร
6. โครงการจัดทำแผนที่ภาษี
7. โครงการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่
8. โครงการปรับปรุงผังเมืองรวมเมืองสุรินทร์

7.3 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

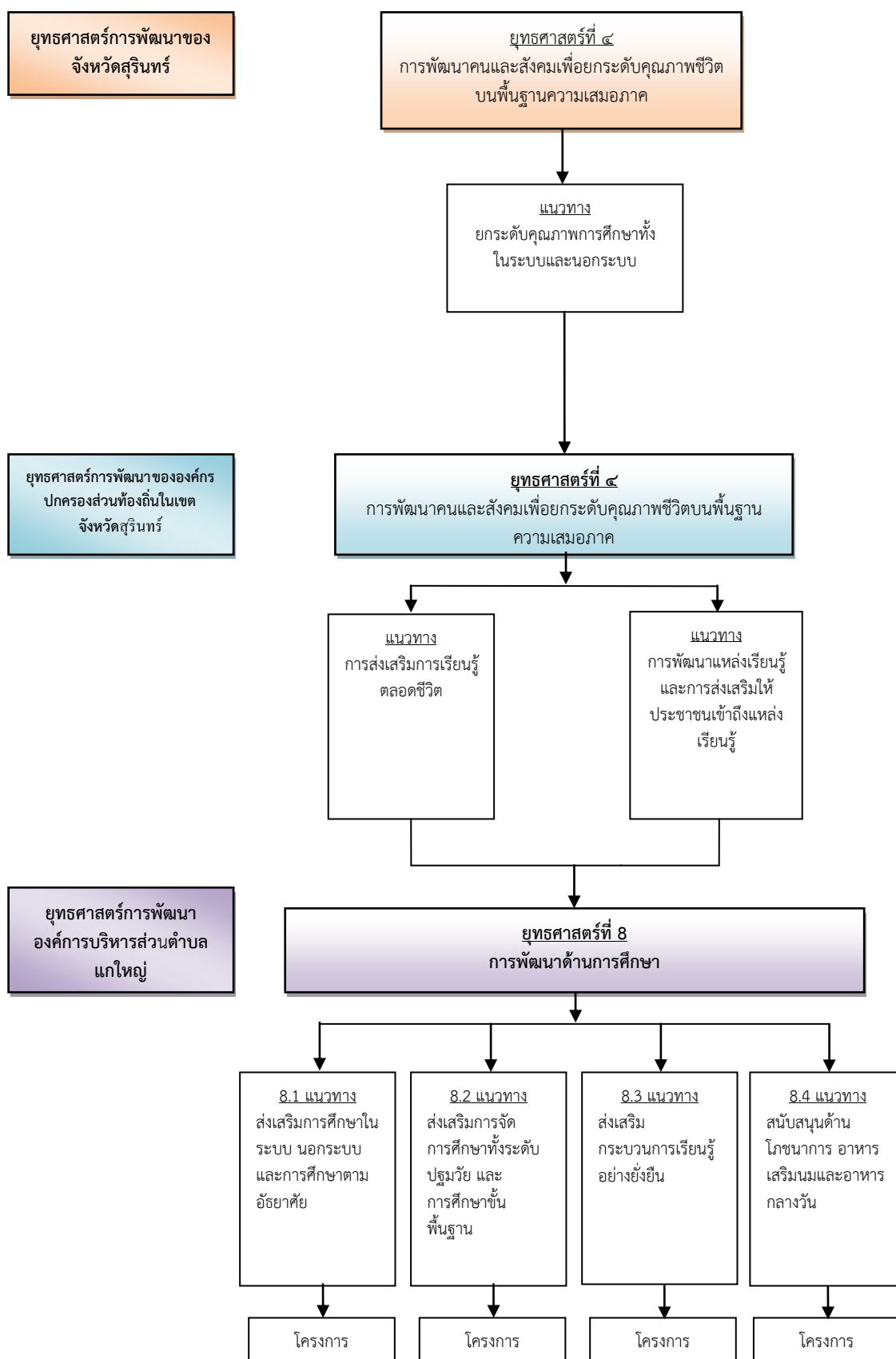
1. โครงการส่งเสริมการพัฒนางานองค์กรสู่องค์กรธรรมาภิบาล
2. โครงการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ

7.4 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนากระบะประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1. โครงการปกป้องสถาบันของชาติ
2. โครงการส่งเสริมการพัฒนากระบะประชาธิปไตย

7.5 แนวทางการพัฒนาด้านการจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

1. จัดหาวัสดุเพื่อการปฏิบัติงาน
2. จัดหาครุภัณฑ์เพื่อการปฏิบัติงาน



โครงการ/กิจกรรม

8.1 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. อุดหนุนโรงเรียนสุรินทร์ภักดีในโครงการปรับปรุงซ่อมแซมหอประชุมโรงอาหาร
2. อุดหนุนโรงเรียนบ้านจ๊กจูกในโครงการจ้างครูสอนระดับปฐมวัย
3. อุดหนุนโรงเรียนบ้านแกใหญ่ในโครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียน (ซ่อมผ้าเพดาน)
4. อุดหนุนโรงเรียนบ้านนาเกาในโครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียน
5. อุดหนุนโรงเรียนบ้านแกน้อยในโครงการค่ายวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-NET, NT และ LAS)

6. อุดหนุนโรงเรียนบ้านตระแบกน้อยในโครงการซ่อมแซมปรับปรุงอาคารประกอบ

8.2 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. โครงการประชุมผู้ปกครอง
3. โครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
4. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารสถานที่และปรับปรุงภูมิทัศน์ทั้งภายนอกและภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
5. โครงการปรับปรุงพื้นที่เครื่องเล่นสนามเด็ก
6. โครงการกีฬาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
7. โครงการก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต.แกใหญ่
8. โครงการจ้างเหมาบุคลากร (พี่เลี้ยงเด็ก) ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
9. ติดตั้งระบบโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
10. โครงการจ้างบุคลากรภายนอกให้ความรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
11. โครงการซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าและติดตั้งระบบประปา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
12. โครงการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
13. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ประจำศูนย์

8.3 แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

1. โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก
2. โครงการสร้างบทบาทและพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน
3. โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ
4. โครงการนิเทศและพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กและผู้ดูแลเด็ก
5. โครงการอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของครูผู้ดูแลเด็ก , ผู้ดูแลเด็ก และบุคลากรทางการศึกษา

8.4 แนวทางการพัฒนาสนับสนุนด้านโภชนาการ อาหารเสริมนมและอาหารกลางวัน

1. โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม)
2. อุดหนุนโครงการส่งเสริมอาหารกลางวันโรงเรียน
3. โครงการอบรมส่งเสริมผู้ประกอบการอาหารและผู้ปกครองนักเรียนให้เน้นใช้เกลือไอโอดีน

3.4 แผนที่ยุทธศาสตร์

